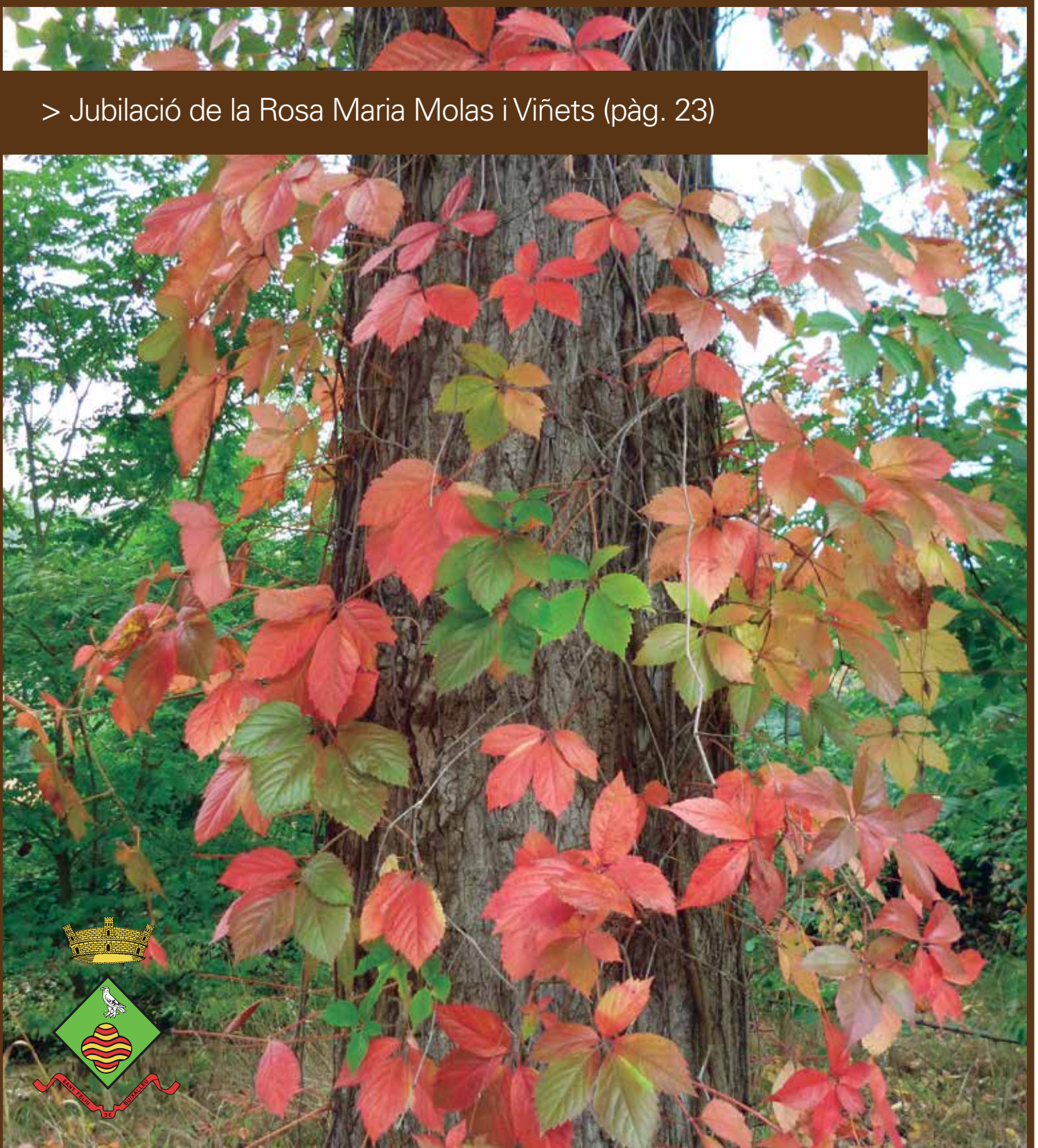

Sant Feliu Diu

REVISTA DE SANT FELIU DE BUIXALLEU

> Jubilació de la Rosa Maria Molas i Viñets (pàg. 23)

Sumari.-

- 4** Informació municipal
Plens municipals i breus municipals
- 8** Ensenyament
L'escola i l'AMPA de les Alzines Balladores i l'Institut
- 12** Joventut
S'inicien els tallers de participació per a joves
- 13** Sant Feliu és actiu
Astorrock (pàgina 14)
- 20** Festes Majors
Grions, Sant Feliu, Gaserans i Sant Segimon
- 23** Reportatge
Rosa Maria Molas i Viñets
- 27** Entitats
Esbart Montsoriu, Picasoques, Jubilats, Colla Sanglanera i ADF
- 30** Relat curt
Cruïlla
- 32** Els nostres records
La llegenda d'en Mata-rectors
- 34** El racó del mossèn
La figura de Sant Josep i el panegiric del Papa actual
- 35** Esports
CB Perxa d'Astor
- 37** El viatge
Viatge pel sud-est asiàtic
- 40** D'excursió a...
Les gorgues de Carançà
- 41** Les empreses del poble
Ferrer
- 42** Gastronomia
Carxofes facides de bolets i botifarra del perol amb salsa de ceps
- 43** Agenda

Serveis al

L'Ajuntament

Ctra. de Gaserans, 181
Tel: **972 864 018** / Fax: 972 864 616
Correu electrònic: ajuntament@sfbuixalleu.cat
Pàgina web: www.sfbuixalleu.cat

Oficines municipals

Horari: de dilluns a divendres de 9 del matí a 2 de la tarda i dimarts també de 5 a 8 de la tarda

Arquitecte municipal

Sr. Lluís Figueras Bou
Horari d'atenció al públic: dimarts de 5 a 8 de la tarda

Serveis socials

Assistentia i educadora social
Horari: segon dilluns i quart dimarts de mes prèvia citació a l'Ajuntament

Recollida a domicili de trastos vells

Primer dimarts de cada mes, prèvia trucada a NORA al telèfon 872 012 018

Jutjat de pau

Sr. Josep Sanitjas Arcarons
Horari: els dimarts de 5 a 7 de la tarda prèvia citació a l'Ajuntament

Oficina de correus

Horari: de dilluns a divendres de 2/4 de 10 a 10 del matí

Agutzil de nit

Sr. Josep Negre Almendros
Horari: de 11 de la nit de 2/4 de 7 del matí de dilluns a divendres excepte dies festius
Telèfon: **628 738 737**

Sala Polivalent: 972 865 116

(horari de dilluns a divendres als vespres)

Altres telèfons d'interès

Parc de Bombers: 972 864 420 / 972 874 085

ADF Guillerries-Montseny: Central: 972 860 989
Can Puig: 972 860 024

Emergències: 112

Sanitat:

CAP Hostalric / Sant Feliu de Buixalleu: 972 864 395
CAP Breda: 972 870 450
CAP Arbúcies: 972 162 210
CAP Santa Coloma de Farners: 972 843 016
Central: 061 (24 hores)
Sanitat Respon: 902 111 444

Mossos d'Esquadra: Santa Coloma: 972 181 675

Ensenyament:

Escola Alzines Balladores: 972 864 881
Escola Mare de Déu dels Socors: 972 864 469 / 972 874 130
INS Vescomtat de Cabrera: 972 864 987
Llar d'infants El Patufet: 972 864 435

Altres:

Estació de Servei Gaserans: 972 864 101
Recollida d'animals: 972 340 813
Auto-taxi Jaume: 872 012 203 / 609 188 172

EDITA: Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu

FOTO PORTADA: Vegetació riera d'Arbúcies

FOTO CONTRAPORTADA: Sortida a Manresa i Cardona

COORDINACIÓ: Consell de redacció de Sant Feliu Diu

IMPRESSIÓ: AG Cantalozella

DIPÒSIT LEGAL: GI-401-2004

amb la col·laboració de: Diputació de Girona

CONSELL DE REDACCIÓ I COL-LABORADORS:

Maria Carme Aris, Isona i Vicenç Bosch, Pere Bosch, Vicenç Buhils, Carme Carreras, Baldiri Domenech, Agustí Estapé, Ferrer, Albert Fugarolas, Jaume Fugarolas, David Gamarra, Esther Gubert, Ana Márquez, Maria Masferrer, Rosa Maria Molas, Sixte Morera, Sara Negre, Sophie Noguez, Sandra Nualart, Aina Pla, Silvia Pla, Fèlix Pozo, Toni Ramon, Josep Riera, Mn. Rossend Roca, Pitu Roig, Clara Romaguera, Mònika Romaní, Josep Roquet, Mª Victòria Sánchez, Josep Sanitjas, Martí Saula, Maria Sauri, Núria Vall-Ilosera, Dolors Vilà, Escola Alzines Balladores, AMPA Alzines Balladores, Institut Vescomtat de Cabrera, Associació de jubilats de Sant Feliu de Buixalleu, Colla bastonera Els Picasoques, Colla sanglanera de Sant Feliu de Buixalleu i Grions, Esbart Dansaire Montsoriu i Comissió de festes Amics de Grions.

Els restaurants

- Bar restaurant La Conna: 972 864 522
- Restaurant Grions: 972 865 121
- Restaurant El Rieral: 972 871 111
- Restaurant Can Puig: 972 860 024
- Restaurant Mas Gelat: 972 871 719
- Restaurant Can Masferrer: 972 870 028
- Restaurant Els Pins: 647 723 001
- Restaurant Rústic Gastro-Bar: 972 874 681

Farmàcies de guàrdia

de l'ABS de Breda - Hostalric - Sant Feliu
Horari: de 9 a 21 h de dilluns a diumenge

Farmàcia Joaquim d'Ocon-Encarna Gil
Santa Fe, 5, RIELLS I VIABREA. Tel. 938 472 294

I les farmàcies d'Hostalric i Sant Feliu de
Buixalleu obren els diumenges de 10 a 13 h,
segons el següent calendari:

desembre	gener	febrer
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
març		
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31		

- Farmàcia Hostalric
C/ Mn Cinto Verdaguier, 29, HOSTALRIC. Tel. 972 864 155
- Farmàcia Maria Victòria Sánchez
Crta. de Grions s/n (La Conna),
SANT FELIU DE BUIXALLEU. Tel. 972 865 323

Horaris de les misses

Horaris pendents de confirmar de les tres parròquies. Cada mes es penja a la porta de l'església l'horari d'aquell mes.

Rector de les tres parròquies, Mn. Eduard de Ribot Martínez
Telèfon de la Rectoria (Arbúcies): 972 860 080

Vols col·laborar
amb la revista?

- 1) Posar-se en contacte amb l'Ajuntament i demanar per la Dolors Vilà, l'Esther Gubert o en Sixte Morera.
- 2) Enviar un correu electrònic a: santfeliudiu@gmail.com

Ja estem a desembre i arriba un nou número de la revista. Acabem l'any de la millor de les maneres, amb una nova edició del *Sant Feliu Diu*. Està plena d'emocions, relats i vivències dels nostres veïns durant l'estiu i la tardor. Però en aquest exemplar volem destacar i agrair a la Rosa, la Rosa de l'Ajuntament, tot el que ha fet per a la revista i per al poble i li desitgem que gaudeixi d'una meravellosa jubilació.

Així mateix, aprofitem per desitjar-vos a tots, col·laboradors i lectors, unes bones festes i un bon any nou de part del Consell de Redacció.

El consell de redacció

SESSIÓ ORDINÀRIA de 31 de juliol de 2018

ASSISTENTS: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Francesc Pintu Pagès, Sixte Morera Vilà, Marta Sanitjas Olea, Sandra Nualart González i Xavier Valls Vall-Ilosera.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

S'APROVEN PER UNANIMITAT ELS SEGÜENTS PUNTS:

1- Aprovació de l'acta de la sessió extraordinària núm. 4 de data 29.05.2018.

2- Aprovació inicial del pressupost municipal de 2018.

6- Estudi i aprovació de l'addenda del conveni del Patronat per a la gestió i finançament del castell de Montsoriu, exercicis 2016-2019.

7- Conveni de col·laboració entre Hermes Comunicacions, SA, i l'Ajuntament per al projecte de comunicació multimèdia "Les ciutats són capitals", 2018-2019.

8- Estudi i ratificació del decret núm. 163 de data 15.06.2018.

Contractar Ana Márquez com a directora del casal d'estiu del 25 de juny al 27 de juliol de 2018.

9- Estudi i ratificació del decret núm. 169 de data 25.06.2018.

Contractar Noel Biniés, Paula Pla i Marta Fochs com a monitors per al casal d'estiu del 25 de juny al 27 de juliol de 2018.

10- Estudi i ratificació del decret núm. 173 de data 25.06.2018.

Un cop realitzat el concurs oposició lliure per cobrir les vacances d'estiu dels agutzils de dia i de nit, contractar Maria Torné del 26 de juny al 5 de setembre de 2018.

11- Estudi i ratificació del decret núm. 176 de data 26.06.2018.

Interposar recurs contenciós administratiu contra la resolució dictada pel Tribunal Econòmic Administratiu Central de data 19.02.2018 que inadmet la reclamació econòmica administrativa interposada per l'Ajuntament en contra de:

- Resolució del Gerent Territorial del Cadastre de Girona de 29.03.2017.

- Resolució del Gerent Territorial del Cadastre de Girona de 20.04.2017 i 24.04.2017 de tancament del procediment simplificat de valoració col·lectiva del municipi.

12- Estudi i ratificació del decret núm. 190 de data 2.07.2018.

Atorgar poders per a plets en nom de l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu a favor dels procuradors.

13- Estudi i ratificació del decret núm. 193 de data 6.07.2018.

Un cop realitzat el concurs oposició lliure per cobrir les vacances d'estiu del personal administratiu contractar Natàlia Miralpeix del 9 de juliol al 9 de novembre de 2018.

14- Estudi i ratificació del decret núm. 201 de data 13.07.2018.

Interposar recurs contenciós administratiu davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Girona, contra l'acord de Junta de Govern de l'Ajuntament

INGRESSOS (Resum per capítols)	
	IMPORT (€)
A. Operacions corrents	
Capítol I - Impostos directes	917.082
Capítol II - Impostos indirectes	15.150
Capítol III - Taxes i altres ingressos	417.677
Capítol IV - Transferències corrents	354.758,01
Capítol V - Ingressos patrimonials	6.000
B. Operacions de capital	
Capítol VI - Alineació d'inversions reals	0
Capítol VII - Transferències de capital	95.700,93
Capítol VIII - Variació d'actius financers	0
Capítol IX - Variació de passius financers	22.000
Total	1.828.367,94

DESPESES (Resum per capítols)	
	IMPORT (€)
A. Operacions corrents	
Capítol I - Remuneracions del personal	571.523,93
Capítol II - Compra de béns corrents i serveis	796.874
Capítol III - Interessos	2.800
Capítol IV - Transferències corrents	111.326,93
B. Operacions de capital	
Capítol VI - Inversions reals	323.750,44
Capítol VII - Transferències de capital	0,00
Capítol VIII - Variació d'actius financers	0,00
Capítol IX - Variació de passius financers	22.092,64
Total	1.828.367,94

3- Aprovació de la memòria sobre les "Obres d'adequació interior de la Sala Polivalent, per millorar la climatització i la regulació lumínica" amb un pressupost per contracte de 34.950,08 € (IVA inclòs).

4- Aprovació inicial del "Projecte d'arranjament de camins del municipi" amb un pressupost per contracte de 414.907,77 € (IVA inclòs).

5- Delegació de competències a favor del Consell Comarcal de la Selva per a la redacció, aprovació, licitació i execució del "Projecte de senyalització i execució de les obres de la Ruta de la Tordera i riera d'Arbúcies" a Sant Feliu.

d'Hostalric de 1.12.2014 que concedeix llicència d'obres a Recuperacions Marcel Navarro i fills, SL per una planta de valorització de residus de fusta i compostatge vegetal, que afecta parcialment la parcel·la cadastral núm. 125 del Polígon 8 del Cadastre de rústica del municipi de Sant Feliu de Buixalleu.

15- Estudi i ratificació del decret núm. 219 de data 24.07.2018.

Formalitzar una delegació puntual per al servei de recollida de voluminosos de les àrees de contenidors i compostadors dels punts del pont de la Conna, carretera la Conna-Grions-Mas Puig-entrada Ca l'Argemí, carretera d'Arbúcies 553 davant del restaurant Grions, les Brugueres-carretera les Brugueres, carretera Gaserans-Ducat i carretera de l'Ajuntament a Gaserans pel preu de servei de 474,11 € (IVA inclòs).

16- Estudi i ratificació del decret núm. 221 de data 24.07.2018.

Interposar i formalitzar una segona ampliació del recurs contenciós administratiu núm. 2/2016, que es tramita a la Secció Tercera de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJC, contra la Resolució dictada pel conseller de Territori i Sostenibilitat el dia 2.07.2018.

S'absenten de la sala Josep Roquet Avellaneda, Francesc Pintu Pagès i Albert Fugarolas Bagot, i presideix el regidor Sixte Morera Vilà.

17- Estudi i ratificació del decret núm. 222 de data 24.07.2018.

Aprovar les bases i efectuar la convocatòria per a la concessió de subvencions en règim de concurrència

no competitiva per l'organització de les festes majors de Grions, Gaserans, Sant Segimon i Sant Feliu de Buixalleu per l'any 2018.

S'incorporen a la sala Josep Roquet Avellaneda, Francesc Pintu Pagès i Albert Fugarolas Bagot.

18- Estudi i ratificació de l'acord núm. 9 de la junta de govern de data 24.07.2018.

Aprovar definitivament la modificació del projecte d'urbanització de l'EDAR al Sector Industrial IV, promogut per Concerto Developpement Iberica, SL.

19. Resolució de la sol·licitud realitzada per Concerto Developpement Iberica, SL el dia 25.07.2018 en relació a les obres de construcció d'una nau industrial a la parcel·la 4-5 del Sector Industrial IV, autoritzades per llicència d'obres.

Considerant que el decret núm. 272 de 2.08.2017, dictat a l'exp. d'obres que concedeix llicència d'obres a Concerto Developpement Iberica, SL per la construcció d'una nau industrial sense ús determinat a la parcel·la núm. 4-5 del Sector Industrial IV s'ajusta a dret i al planejament urbanístic municipal vigent i és un acte administratiu ferm, vàlid, executiu i eficaç, confirmar a Concerto que pot continuar amb l'execució de les obres de construcció de la referida nau industrial, sense ús determinat a la parcel·la mencionada.

20- Precs i preguntes.

SESSIÓ ORDINÀRIA de 27 de setembre de 2018

ASSISTENTS: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Francesc Pintu Pagès, Sixte Morera Vilà, Marta Sanitjas Olea, Sandra Nualart González i Xavier Valls Vall-Ilosera.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Rosa Maria Molas Viñets.

S'APROVEN PER UNANIMITAT ELS SEGÜENTS PUNTS:

1- Aprovació de l'acta de la sessió ordinària núm. 5 de data 31.07.2018.

2- Aprovació definitiva del "Projecte d'arranjament de camins del municipi".

3- Aprovació del plec de clàusules administratives particulars que ha de regir la licitació pel procediment obert simplificat amb un únic criteri d'adjudicació del contracte d'obres per procedir a l'execució del "Projecte d'arranjament de camins del municipi".

4- Repercussió de les despeses de manteniment

i conservació del CEIP Alzines Balladores del curs 2016/2017.

Les despeses, en funció dels nens matriculats de cada municipi, queden repartides de la següent manera: Ajuntament de Massanes, 53.656,57 €, amb el 54,06 % de l'alumnat; Ajuntament de Sant Feliu, 35.542,76 €, amb el 35,81%, i Ajuntament d'Hostalric, 10.054,40 € amb el 10,13%.

5- Moció amb motiu del primer aniversari de l'1 d'octubre.

6- Precs i preguntes.

RECOLLIDA DE PILES, BATERIES I MÒBILS

Les piles, les bateries i els mòbils són uns dels residus domèstics més contaminants i d'ús més habitual que es generen a les llars, és per aquest motiu que cada dia és més important fer un bon reciclatge, ja que entre tots hem de tenir cura del medi ambient; és una feina de tots. Doncs aprofitem per fer memòria que a l'ajuntament hi ha un punt de recollida de piles, bateries i mòbils. Aquest punt és accessible en horari d'atenció al públic de l'Ajuntament: de 9 h a 14 h de dilluns a divendres i els dimarts de 16 h a 20 h.

Per a més informació sobre aquests residus o qualsevol altre us podeu posar en contacte amb l'empresa de recollida Serveis Mediamambientals de la Selva Nora SA al telèfon 872 012 018 o al mail laselvarecicla@noraselva.cat.

PROJECTE TURÍSTIC CULTURAL VESCOMTAT DE CABRERA

Des del Consell Comarcal s'ha promogut i demanat un FEDER per al Projecte Turístic Cultural Vescomtat de Cabrera, del qual Sant Feliu és

particip, com 12 municipis més. Així l'objectiu d'aquest projecte és promocionar turísticament el patrimoni cultural de la zona i vinculat al Vescomtat de Cabrera. A Sant Feliu hi tenim inclosos el castell de Montsoriu, que és l'element principal del projecte, i l'església de Sant Feliu. Ambdós van formar part de la batllia de n'Orri del Vescomtat de Cabrera.

Aquest projecte està lligat a un conveni entre els 13 ajuntaments i el Consell Comarcal.

MILLORA A LA SALA POLIVALENT

La Sala Polivalent és un espai molt utilitzat per la gent del poble i per tal de poder donar-li més utilitat, s'hi han col·locat cortines. D'aquesta manera es podrà enfosquir i puntualment privar de l'entrada del sol. Això permetrà que s'hi pugui projectar o fer-hi espectacles amb suport audiovisual a qualsevol horari del dia.

El cost de les cortines ha estat de 34.928,53 € dels quals la Diputació de Girona n'ha subvencionat 26.984 €.

ARRANJAMENT DELS CAMINS PAVIMENTATS DEL MUNICIPI

A Sant Feliu de Buixalleu tenim molts quilòmetres de carreteres pavimentades, les quals, en la seva majoria, ja fa anys que es van fer. Amb el pas del temps aquestes carreteres s'han anat deteriorant i per aquest motiu s'ha redactat un projecte de manteniment que cobrirà al voltant d'uns 30 quilòmetres d'asfalt.

L'execució d'aquesta obra estava subjecte a l'ingrés de la liquidació a Ferrovial Agroman SA de la taxa d'ús de camins públics (arrel de la construcció de la línia del TGV pel nostre poble). L'ingrés es va fer efectiu durant el mes d'agost, el que va fer que s'iniciés el procés administratiu per tal de poder portar a terme l'obra.

En el ple celebrat el dia 27 de setembre d'enguany es va aprovar aquest projecte amb un pressupost de 419.907,77 euros (IVA inclòs). Aquesta obra va sortir a licitació i un cop feta la mesa de contractació, l'empresa adjudicatària i que durà a terme les obres és Aglomerats Girona, SA, amb un pressupost de 349.103,39 euros (IVA inclòs) i respon a una baixa del 15,68 % de l'import inicial.

El temps d'execució d'aquesta obra és de 4 mesos a comptar a partir del replanteig de les obres.

Concretament, aquest projecte inclou les obres per al condicionament, arranjament i reforç del paviment. En funció de l'estat actual en el que es troba cada carretera s'han previst les intervencions següents:

- Neteja de vorals i cunetes. Aquesta consistirà en desbrossar i netejar els marges de les carreteres de matèria vegetal.
- Reparacions de flonjalls i danys ocasionats per arrels d'arbres. Aquesta consistirà en demolir el paviment, excavar i sanejar el terreny i, posteriorment, omplir amb material de tot u compactat i reg asfàltic i reposar amb aglomerat asfàltic en calent.
- Reposició i reforç de paviment.
- Tractament superficial per unificar el paviment un cop feta la reparació de flonjalls i danys.
- Col·locar una barrera de seguretat de doble ona a la carretera de Sant Feliu a Sant Segimon.
- Pintar les línies contínues longitudinals d'ambdós costats de la carretera.

La biblioteca de l'escola

COM ÉS I QUÈ FEM A LA BIBLIOTECA DE L'ESCOLA?

La biblioteca de la nostra escola és un espai comú i bonic. Un espai lector on els infants poden recórrer al servei de préstec, consulta i/o gaudir d'un recurs del qual no disposen en els seus municipis.

BIBLIOPATI

Fa uns cursos que és en una aula única, tot i que cada classe té una petita biblioteca d'aula, que la mestra o el mestre va renovant.

Són molts els motius que ens impulsen a donar importància a aquest acollidor espai de l'escola, i moltes les activitats que es duen a terme: padrins/es lectors, visites d'autors/es, bibliopati (4 dies de la setmana + 1 de préstec), Sant Jordi amb els avis/es, exposicions temàtiques...

PADRINS LECTORS

Els infants més grans
llegeixen als més petits

SANT JORDI AMB ELS AVIS I LES ÀVIES

Totes les biblioteques escolars també funcionen com a compensadors de desigualtats, perquè faciliten que tothom accedeixi democràticament a la lectura.

D'ENÇÀ QUE VA COMENÇAR AQUESTA ESCOLA, FAMÍLIES, MESTR@S, VEÏNS I VEÏNES... HAN CONTRIBUÏT A FER AQUEST ESPAI COM ÉS AVUI. GRÀCIES A TOTHOM!

CASTANYADA REMULLADA

AMPA Escola Alzines Balladores

Aquest curs hem estrenat nous membres de l'AMPA, renovats per assemblea. Una de les primeres activitats en què hem col·laborat ha estat en la preparació de la castanyada.

El passat dimecres 31 d'octubre els nens i nenes de l'escola van celebrar la castanyada. Enguany el temps no va acompanyar gaire i al matí els alumnes no van poder fer les sortides al bosc que tenien previstes. Tot i això, la pluja no va evitar que po-

guessin menjar castanyes torrades com mana la tradició. Mestres i membres de l'AMPA vam estar coent des del migdia les castanyes a la barbacoa de la Sala i vam aprofitar la brasa per coure-hi unes quantes botifarres i fer un bon dinar, amb postres i tot.

A la tarda, els alumnes de cicle mitjà i cicle superior van menjar les seves paperines plenes de

castanyes mentre els d'infantil i cicle inicial reben una visita molt especial. La castanyera, amb la típica camisa que li anava petita i la faldilla que li feia campana, va baixar de casa seva, a la muntanya, per explicar un conte als més menuts de l'escola i compartir amb ells les castanyes calentes.

Vols participar
a Sant Feliu
Diu?

Envia'ns ho a
santfeliudiu@gmail.com

Anima't

L'institut Vescomtat de Cabrera notícies breus...

L'institut Vescomtat de Cabrera organitza, amb la col·laboració de l'Ajuntament, la III Gimcana de Descoberta de l'Entorn

En el marc de la Fira de Sant Miquel, el passat 29 de setembre, l'institut Vescomtat de Cabrera amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Hostalric, va organitzar la III Gimcana de Descoberta d'Hostalric i el Seu Entorn.

Es tracta d'una Gimcana oberta a tot els públic que té com a objectius conèixer l'entorn, descobrir aspectes interessants de la història del poble alhora que es realitzen algunes activitats més lúdiques i creatives.

Setmana de la Ciència i de la Tecnologia a l'institut

Del 12 al 16 de novembre vam celebrar a l'institut la 13a edició de la Setmana de la Ciència i de la Tecnologia.

Durant la Setmana de la Ciència es celebren tot un munt d'activitats de divulgació científica: exposicions, xerrades, tallers científics...

Els temes centrals de l'edició d'enguany són, d'una banda, el patrimoni cultural, amb motiu de la celebració de l'Any Europeu del Patrimoni Cultural que promou la Unió Europea; la figura i l'obra de Pompeu Fabra, amb motiu de la celebració dels 150 anys del naixement del lingüista i gramàtic català, celebració promoguda per la Generalitat de Catalunya, i la figura del prestigiós físic nord-americà Richard Feynman, amb motiu de la celebració del centenari del seu naixement, promoguda pel Grup de Comunicació i Divulgació de la Nanotecnologia, EspaiNano.

Acte de reconeixement als alumnes que excel·leixen en el domini de les llengües estrangeres

El passat 24 de setembre, a l'institut, es va fer l'acte, adreçat a les famílies, de lliurament de diplomes a l'alumnat que ha aprovat les proves de KET, PET o FIRST realitzades el passat 9 de juny. Un total de 28 alumnes van obtenir, durant el curs 17-18, les titulacions als exàmens de Cambridge.

El passat mes d'abril també 9 alumnes de 4t d'ESO i 1r de batxillerat de l'optativa de 2n idioma de francès es van presentar a les proves DELF-Scolaire de francès per assolir el nivell A2 o B1. Els seus certificats es recullen en un acte de reconeixement que es realitza a Girona durant el mes de desembre amb la resta d'instituts de la província de Girona que també s'han presentat a la convocatòria.

Renovació dels convenis de col·laboració ajuntaments-institut en programes de diversificació curricular

Aquest estiu s'han iniciat les gestions per renovar el conveni de l'institut amb l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu pel que fa als programes de diversificació curricular a 3r i 4t d'ESO. Aquest conveni permet que alguns alumnes es beneficiïn d'aquest programa i puguin obtenir el graduat en secundària combinant la seva formació acadèmica a l'institut i en diferents empreses o entitats. El curs passat un alumne va realitzar les seves pràctiques a l'empresa a l'escola CEIP Les Alzines Balladores. Una experiència que ha estat ben acollida per tots, per part de l'alumne i també per l'escola. Per possibilitar aquesta mena de convenis és necessària la implicació de l'Ajuntament en el projecte. Des del centre agraïm la predisposició de l'Ajuntament a participar-hi.

S'inicien els tallers de participació per a joves de Sant Feliu

Clara Romaguera, tècnica compartida de Joventut

Des de l'Àrea de Joventut de Sant Feliu de Buixalleu hem iniciat un nou projecte per a joves! Tenim ganes de donar veu i espai als més joves i ens agradaria que la seva creativitat i talent també formin part del poble! Per això hem impulsat els tallers de participació juvenil destinats als joves de 12 a 18 anys del municipi amb la idea d'organitzar una activitat conjuntament que respongui als seus interessos.

Aquesta iniciativa compta amb un dinamitzador juvenil i els tallers es realitzen una tarda a la setmana d'octubre a desembre a l'Espai Jove de Grions. En les diverses sessions es vol reforçar la cohesió de grup entre els joves i obrir un espai on treballar dinàmiques de grup, presa de decisió, habilitats socials i alhora oferir tardes de diversió, lúdiques i de nous aprenentatges.

La primera trobada es va fer a l'institut Vescomtat de Cabrera, i hi van participar 20 joves de 1r a 4t d'ESO, que van expressar algunes propostes d'activitat i a partir d'aquí s'inicia un procés de participació on els joves són els protagonistes; els que proposen, decideixen i organitzen.

Som conscients que la distribució geogràfica del poble on els joves viuen distanciats uns dels altres és una dificultat a l'hora de convocar-los i garantir la seva participació. Creiem que aquesta és una molt bona oportunitat per teixir lligams i ampliar l'oferta d'oci pels i dels joves.

El projecte compta amb el suport de Dipsalut, el Consell Comarcal de la Selva i l'Oficina Jove de la Selva.

I si a més tens alguna idea, dubte o suggeriment, em pots escriure a cromaguera@selva.cat!

CASAL D'ESTIU _del 25 de juny al 27 de juliol

Ana Márquez directora del casal

Aquest any el Casal de Sant Feliu de Buixalleu ha crescut, s'ha obert la secció jove. Els nostres participants de 4 a 16 anys passen el seu casal d'estiu fent nous amics, innovant, explorant, compartint nous reptes, inquietuds, sortides. Hem organitzat a través de l'eix de detecció un seguit d'activitats, que ens han donat peu a posar en pràctica cohesió de grup, expressió artística, superació personal i col·lectiva, amor per la natura i l'esport. Es realitzen sortides per al grup jove, al rocòdrom, pistes de geocaching, escape room, donant així un aire nou al concepte de casal. Les sortides de la resta de participants, als quals també s'afegeixen el grup jove, sortida cultural al museu Butterfly (tenint en compte al grup jove, que realitza una varietat en la sortida, com ha estat poder portar les bicis i escapar-se a la platja). Gimcanes, sortides a peu i en bicicleta (sempre, al grup jove, se'l tracta amb un to de maduresa i es tenen en compte les seves inquietuds). Tallers, piscina i el més esperat, l'acampada, uns dies en què aprenem a convida en plena naturalesa, amb tendes de campanya, compartint aventures, activitats i jocs amb els amics i monitors.

ASTORROCK_20 de juliol

Aina Pla de Can Sidru Pla i Sara Negre de la urbanització Can Noguera

Som la Sara i l'Aina. Aquest any ens hem incorporat al grup de Joves de Sanfa.

Com cada diumenge aproximadament a les 6 de la tarda es va dir de fer una reunió al local de Grions. Per nosaltres era la primera reunió a què assistíem, i per això estàvem una mica nervioses, però va ser d'allò més divertit i vam poder concretar algunes activitats per fer al llarg de l'estiu. Una de les activitats va ser l'Astorrock, que es va realitzar el 20 de juliol a la Sala Polivalent, on vam convidar en Marcel Tomàs per fer-hi un espectacle.

Vam quedar el mateix 20 per preparar-ho tot per quan arribés el moment més esperat de la nit: l'espectacle.

La nit va començar molt divertida i va acabar encara més divertida, quan dos dels membres

dels joves, la Paula i en Marc, van haver de sortir a l'escenari i van fer una divertida improvisació. La nit va acabar amb una mica de música de tots els estils amb servei de bar.

El diumenge 16 de desembre estem a la Quina per col·laborar amb La Marató de TV3 dedicada a la investigació del càncer. La Quina té molt d'èxit aquí al poble i als pobles del voltant i gràcies a ella podem col·laborar i un any més els Joves amb el servei de bar (amb begudes, refrescos, entrepans...) i els beneficis que recaptem van directament a La Marató per poder seguir investigant i ajudant la gent amb càncer.

Us esperem a totes les properes activitats dels Joves! Si voleu formar part dels Joves, envieu-nos un missatge al nostre instagram! [@jovesdesanfa](https://www.instagram.com/jovesdesanfa)

JOVES
sanfa

DIADA NACIONAL AL GORG_11 de setembre

Vicenç Bosch, Mònika Romaní i Isona Bosch de Can Matauet

Ens hem llevat com un altre dia, però avui és especial, és la diada, és l'11 de setembre, és el dia dels catalans. Per primer any, la nostra petita família, s'ha apuntat a col·laborar amb els actes que l'ajuntament celebra al Gorg d'en Perxistor. Volem que la nostra nineta Isona comenci a descobrir el nostre poble i gaudeixi d'aquests moments.

A les 10 del matí gran part dels col·laboradors ja començaven a moure's per tenir-ho tot preparat per a la tarda. El Gorg començava a agafar colors de senyera. Es preparava el foc, es portaven les cadires per a tots els assistents, es tancava la zona d'accés, s'adequava la zona de pàrquing, es muntava l'escenari dels músics...

Nosaltres hi vàrem anar cap al migdia. El dia era assolellat i feia calor. Anàvem d'estiu, i els mosquits es van aprofitar d'això. El pròxim any anirem més preparats.

Per agafar la tarda amb més forces, ens reunim tots els voluntaris i dinem tots amb germanor, al voltant d'un bon arròs. La tradició diu que, mentre els xefs van preparant el sofregit, s'ha de tastar un bon pop. Jo, tot i ser nascuda a la costa, no en sóc gaire, de pop; però s'ha de reconèixer que el vaig provar i era realment bo. El dinar; l'arròs, la companyia, el temps... tot era perfecte. Ara ja podíem començar a preparar-ho tot.

Tot començava a agafar forma, com un quadre. Les graelles ja treien fum, les tomàquets s'impregnaven sobre el pa, el moscatell feia olor de festa, la coca ens deixava a tots amb salivera, la sangria corria com la sang i la música ens feia moure els malucs. I a les 6 de la tarda tot el poble ja estava reunit.

Mentre nosaltres servíem el moscatell i la coca, la Isona estava gaudint, jugant i ballant, amb la Júlia i la Carla. Des de després de dinar que van congeniar i es varen fer inseparables. La nit següent va dormir com un tronc....jiji.

Són moments d'aquests que el poble s'uneix en un. I més en aquesta data tan assenyalada. I nosaltres vàrem tenir sort de compartir aquest moment.

"Es van servir més de 350 berenars de pa amb tomàquet i pernil o botifarra"

SORTIDA A GIRONA AMB SAINT-FÉLIU D'AMONT_23 de setembre

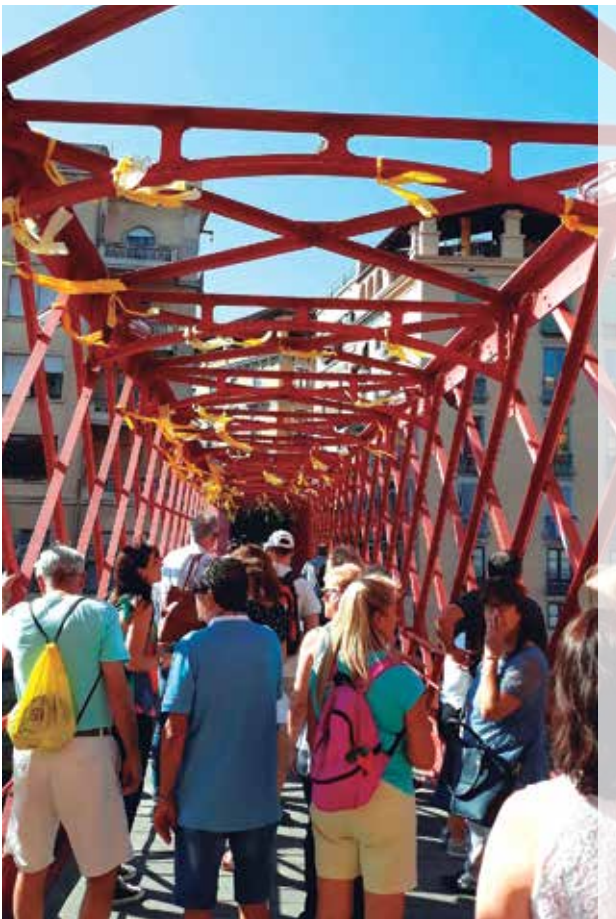
Sophie Nogues veïna de Sant Feliu d'Amunt

El diumenge 23 de setembre, vam respondre a la invitació dels nostres amics de Sant Feliu de Buixalleu. Aquest any, per a la dècima de les nostres trobades fraterals, vam descobrir junts la molt maca ciutat de Girona.

Gràcies a una organització impecable apreciada de tots, hem recorregut els carrers antics en un ambient agradable i hem visitat tots els monuments històrics d'aquesta ciutat.

Un dia molt agradable que reforça els llaços que uneixen els nostres dos pobles.

Fins la propera... En 2019 us esperarem i serem molts feliços de fer descobrir-vos, una vegada més, la Catalunya Nord.

1-0_1 d'octubre

Toni Ramon de Can Verneda

Ja feia gairebé un any d'un dels dies més convulsos que recordem en els darrers temps: el dia 1 d'octubre de 2017, que va ser un dia realment especial i especialment viscut per molts veïns de Sant Feliu.

És un d'aquells dies que deixen empremta, que tothom recorda, que gairebé totes les persones amb qui parles t'expliquen i tenen molt present què van fer, on eren, i quines sensacions tenien el dia 1 d'octubre de 2017. Han passat moltes coses des d'aquell dia, érem a finals de setembre, semblava que fos ahir i aviat faria un any!

Va ser tot molt precipitat, i tot i que el temps se'ns tirava a sobre ho vàrem organitzar entre 4 veïns en un parell de dies. Pensàvem que era important trobar-nos a la Sala Polivalent, que és el lloc on els veïns de Sant Feliu i d'altres pobles vàrem votar, per recordar aquell dia amb tota la gent del poble que ens volgués acompanyar.

Teníem força clar que calia explicar moltes coses, recordar com va anar aquell dia tan llarg, explicar com van ser els preparatius, com va arribar l'urna, què es va fer a la Sala els dies previs... però sobretot donar la veu a tots aquells que volguessin expressar el seus sentiments, els seus records, com van viure els moments previs, recordar les sensacions de mig poble dempeus a la Sala disposats a defensar una urna.

L'acte va començar cap a les 7 de la tarda amb un visionat d'un reportatge sobre l'1 d'octubre, així començàvem a recordar com va anar tot i esperàvem que tothom que plegués tard pogués acostar-se a la Sala per a la part més emotiva i més pròpia del nostre poble: la reflexió sobre com Sant Feliu de Buixalleu va viure el dia 1 d'octubre.

A la segona part es van explicar (fins allà on es podia) totes les reunions prèvies que hi van haver preparatòries del referèndum, i com es va gestar la infraestructura per poder votar. Tot es duia de forma molt confidencial: les reunions van ser comarcals i també de tota la província de Girona. En aquestes reunions es designava per a cada municipi un representant de l'administració (que és el que vetllava perquè el referèndum fos estricte en el vot i en el recompte i s'ocupava de la documentació oficial) i el coordinador municipal, que s'encarregava de la logística del referèndum. El coordinador municipal podia tenir altres persones per ajudar-lo en els municipis grans amb més d'un col·legi electoral. En el cas de Sant Feliu, amb un sol lloc de votació, no van ser necessaris els reforços: el coordinador municipal s'encarregava d'assegurar que el col·legi era obert el dia de la votació i que hi hagués la infraestructura necessària per poder dur a terme el referèndum durant tot el dia. Una part d'aquesta infraestructura eren les paperetes de vot, els sobres, i "l'urna"!

Va ser prou divertit com va arribar l'urna a Sant Feliu. Era el secret millor guardat de Catalunya durant aquells dies, teníem tota la Policia, la Guàrdia Civil i el CNI al darrere i la veritat és que no en varen trobar ni una i totes van arribar de forma clandestina al seu col·legi electoral... deu coure, oi, un fracàs tan sonat? El fet és que l'urna, en el cas de Sant Feliu, ens van avisar per anar-la a buscar el dia abans al migdia. Hem de reconèixer que vam patir una mica, sense notícies de l'urna fins

hores abans del referèndum; però finalment hi va haver urnes!

Seguidament es va passar la veu a tots els assistents que volien participar explicant com varen viure aquell dia. Una sèrie de

fotografies fetes per molts dels assistents el dia del referèndum anaven passant per ajudar a recordar moments viscuts. Va ser un dia molt especial per a tots els que estàvem al col·legi; de fet, un cap de setmana llarg: la Sala va estar ocupada des del divendres a la tarda de forma ininterrompuda fins al moment de la votació. Múltiples entitats i particulars del municipi van fer actes a la Sala per tal de no deixar-la buida. La nit del 30 de setembre hi va haver una cinquantena de persones que vàrem dormir-hi, a més a més, hi havia una festa que va acabar a altes hores de la matinada. És a dir, aquesta cinquantena de persones més que dormir es pot dir que van passar la nit a la Sala... A les 5 de la matinada ja hi havia veïns a fora que impedien que els mossos poguessin precintar la Sala. A dos quarts de 6 ja hi havia vora un centenar de persones; als vots de les 7 eren vora 200 disposades a defensar l'urna i el referèndum fins a les últimes conseqüències. La policia no podia de forma pacífica retirar l'urna o precintat el col·legi.

A les 8 es va constituir la mesa electoral i es va confirmar una de les opcions que s'havia comunicat durant la darrera reunió a Santa Coloma el dia abans: hi hauria cens universal, amb una aplicació de mòbil o pàgina web es comprovaria que la persona fos al cens i pogués votar, ningú podia votar dues vegades ni tampoc si no era al cens electoral. Amb certes dificultats tècniques degut a l'intent de sabotatge per part de l'Estat espanyol i molt més lentament que el que hauríem volgut vàrem començar la votació del referèndum a les 9 del matí.

Tot i les dificultats per la saturació de les aplicacions degut als ciberatacs dels aparells de l'Estat, la votació començava amb totes les garanties. Uns informàtics voluntaris de Sant Feliu varen estar tot el dia lluitant i vetllant perquè el procés fos net i eficaç, constantment canviaven l'adreça, fins que un nou atac dels hackers de l'Estat bloquejaven la pàgina i a continuació una altra pàgina... així jugant al gat i la rata vàrem estar tot el dia.

Els informàtics van explicar com aconseguïen l'accés a la nova pàgina amb el suport d'en Julian Assange, que va posar part de la seva infraestructura de webs segures i difícilment atacables al servei del referèndum. A partir del migdia les votacions ja van ser molt ràpides i normalitzades.

Els assistents van recordar com anaven arribant imatges i vídeos de les infames actuacions de la Policia i la Guàrdia Civil, i com més violència veïem per part de les forces de seguretat espanyoles més decidits estàvem a fer-hi front. Persones de totes les edats, de maneres de fer i de

pensar molt diferents, fins i tot molt contraris a la independència varen anar arribant a la Sala per "com un sol poble" defensar les urnes, defensar el referèndum, és a dir, defensar la democràcia d'un Estat amb clares actituds totalitàries.

A l'hora de dinar la Sala seguia plena de gent, molts van portar carmanyola, altres no teníem ni gana dels nervis, alguns van anar ràpid a casa i al cap de poca estona tornaven a ser allà. Es va improvisar un dinar col·lectiu amb tot el que tothom duia, i ens ho vàrem repartir: un duia beure, altres pollastre, truita, pasta per a la canalla, carn, all-i-oli... Cadascú explicava la seva impressió, la seva vivència, i el que és més important i pel que vàrem fer i pensar l'acte: les seves emocions i els seus records més íntims.

Si el dia 1 d'octubre del 2017 va ser el dia de la rauxa, l'1 d'octubre de 2018 va ser el dia del seny i de l'emoció; vàrem expressar les nostres i les vàrem compartir amb els nostres veïns: emoció, por, inquietud, fortalesa, il·lusió, esperança, convenciment, fermesa, solidaritat, determinació i sobretot "sentiment de pertinença a un poble".

Molts dels assistents vàrem fer referència a

aquest fet: el dia 1 d'octubre del 2017 ens vàrem sentir part de Sant Feliu com poques vegades i lligats als nostres veïns, fent pinya, units i determinats a defensar la democràcia com mai a la vida. Aquell dia a Sant Feliu hi havia concòrdia entre els veïns, teníem confiança amb nosaltres mateixos com a persona individual i junt amb els veïns confiança com a col·lectiu, érem conscients que ens necessitàvem els uns als altres per aguantar, érem conscients que la unió fa la força, vam ser conscients que si anem units com un sol poble (i això també val per a tot Catalunya) som invencibles.

El dia 1 d'octubre de 2018 vàrem recordar amb perspectiva i amb el cap més fred tot allò viscut un any abans. És important no oblidar les nostres fortaleses i aprendre a superar les nostres debilitats. Amb l'acte d'aquest any tots nosaltres vàrem integrar la importància de la pertinença a un poble. Els santfeliuencs ens vam encendre i vam créixer l'1 d'octubre de 2017 i un any més tard vam comprovar que no defallirem el dia que toqui tornar-nos-hi a posar.

Com és habitual, l'acte va acabar amb un sopar de pa amb botifarra i, gràcies a la col·laboració de veïns del poble, restaurants i entitats, vàrem tenir les botifarres molt ben cuites, postres, all-i-oli i beguda per 3 euros, i encara ens van sobrar diners, que hem ingressat a la caixa de solidaritat amb els presos polítics.

SORTIDA DE CAP DE SETMANA_27 i 28 d'octubre

Maria Masferrer i Martí Saula de Can Masferrer

Els dies 27 i 28 d'octubre d'enguany, vam anar d'excursió, com cada any. Aquesta està organitzada per l'Ajuntament amb motiu de la Festa de la Velleja, es premia a 3 avis presents a la Festa mitjançant un sorteig i que aquestes 3 persones poden gaudir gratuïtament del cap de setmana i amb companyia d'altres veïns que vulguin aprofitar les places d'autocar que el consistori posa a disposició.

Aquest cap de setmana, els meteoròlegs ja ens estaven avisant dies abans de les pluges i una forta davallada de les temperatures, però res no ens va impedir passar un cap de setmana molt agradable amb tota la colla i molt ben organitzat per en Sixte.

A 2/4 de 8 ens espera l'autocar i sortim direcció a Cardona. Fem una breu parada a mig camí per fer una petita mossegada i continuem fins a arribar al Món Sant Benet. Aquí ens espera la guia per fer el tomb per totes les dependències: església, claustre, on a sobre mateix hi havia la casa de la família de Ramon Casas, el gran pintor de principis del segle passat, una casa molt ben conservada amb tot el mobiliari, quadres, vaixelles, etc., una meravella.

Continuem sempre sota la pluja cap a la muntanya de sal de Cardona, des de l'entrada principal fins a la mina ens porten amb unes furgonetes, ens posen els cascos i cap a dins. Quina meravella! Podem observar el que és capaç de fer la natura al llarg dels segles amb les estalactites i estalagmites de sal (tenim ganes de tocar-ho tot i agafar-ho com a record). Abans, la gent de Cardona tenien permís un cop a la setmana anar a collir sal per als seus usos personals o consum.

Anem a dinar i a la tarda visitem el castell de Cardona, enfilem l'autocar cap amunt al castell per una carretera molt estreta i amb revolts molt tancats, portem un xofer que en cap moment té la més mí-

nima dificultat. El castell és una meravella, és del segle IX, propietat en aquells temps dels comtes de Cardona i que ara és un parador, té una església romànica ben conservada, la torre de la Minyona amb unes vistes espectaculars (igual que si fóssim al castell de Montsoriu).

Ara sí, és hora d'anar a l'Hotel Bremon, distribució d'habitacions, temps lliure i a sopar.

Diumenge comencem el dia amb un bon esmorzar: embotits del Berguedà, brioixeria, formatges, etc.

Pugem a l'autocar i cap a Manresa. El temps ens acompanya, ja que la pluja segueix amb nosaltres. Primer visitem el santuari i la cova de Sant Ignasi. Com el dia anterior, tenim una guia molt explicativa sobre la vida del sant, un sant que de guerrer i oficial d'exèrcit que era, una bala el va ferir i, a partir d'aquí, va deixar l'espasa i es va recloure canviant els seus hàbits i caient malalt estant 8 dies sense menjar ni beure i quan tothom es pensava que estava mort, es va despertar fresc com una rosa.

Visitem el centre històric amb carrers estrets com el famós carrer del Balç, ja que va ser construït sobre una "balsera" i regentat pel gremi de les pells fabricant selles de cavall, etc. estava engalanat amb ornaments del terror i la por amb motiu de Halloween.

Anem a dinar al Restaurant Kursaal al passeig de Manresa i a la tarda com a última visita la basílica de la Seu, una basílica majestuosa. Val la pena visitar-la, és una còpia una mica més àmplia que la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona perquè l'arquitecte era el mateix.

I per acabar, van ser 2 dies de bon companyerisme i amb moltes ganes de repetir el proper any.

Un any més, ens animem a fer la sortida, que aquesta vegada és a Cardona – Manresa. Penso que el més important és trobar-nos, amics i veïns que encara que ja ens coneixem, fem un cercle més intens. Dos dies d'esbarjo, diàleg, rialles i diversió. Jo en diria de germanor. Com sempre, ens ha agradat molt i hem gaudit: amb la cuina de cada lloc, que ens fa descobrir plats que desconeixíem, els guies que ens acompanyen amb la seva amabilitat (i també ens fan assabentar de mil i una coses). Tot són poblacions amb molta història. Recordo el viatge a Tarragona: impressionava el seu circ romà, només calia imaginar els gladiadors i bestioles. I ara fins l'any que ve.

Maria Sauri de Can Cerdanya

Grions

28 i 29 de juliol _Comissió de Festes Amics de Grions

Una altra volta, a finals del mes de juliol vam celebrar la Festa Major de Grions. Aquest any, 2018, va tenir lloc el dissabte 28 i el diumenge 29 de juliol. La celebració va començar dissabte amb els sopars a la fresca, tan populars i apreciats, sota els roures de Can Peric. Aquest any hi va haver una gran afluència de públic, però gràcies a l'experiència i el bon fer dels Amics de Grions es van poder servir els moltíssims sopars que es van demanar. A les onze de la nit vam ballar i gaudir amb la música i les cançons del grup Cafè Trio.

L'endemà, diumenge 29, vam poder assistir a la missa que se celebrava en honor a sant Gabriel i santa Anna, que va tenir lloc a les

dotze del migdia. Després, els assistents van poder delectar l'aperitiu organitzat per la comissió de festes. Llavors, cap a la tarda-ves-

pre, el públic va començar a aplegar-se sota els roures de Can Peric, perquè a les vuit començava el concert de música catalana ofert pel grup Què Tal. En acabar es van servir els sopars, i més tard va començar el concert de nit, que anava a càrrec del mateix grup. I així es va tancar una altra festa major de Grions, celebrada amb unes condicions meteorològiques molt favorables i una gran assistència de públic.

Sant Feliu de Buixalleu

4 i 5 d'agost _Carme Carreras de Can Roquet

Com cada any el primer cap de setmana d'agost celebrem la Festa Major. Enguany ha estat els dies 4 i 5 d'agost.

Tot comença el dissabte amb els sopars de Festa Major als jardins del restaurant de Can Rocà, on cada any famílies i amics s'apleguen en taules de totes mides per gaudir d'una vetllada a la fresca en un entorn amb encant i acollidor.

Cap a les 11 de la nit comença el ball de Festa Major, que costa molt d'arrencar perquè la gent està molt ben asseguda a taula conversant amb un i altre. Tot i això, sempre hi ha les parelles més balladores que enceten el ball, que va combinant música de

tots els temps. I com que un cop acabat el ball encara hi ha gent amb ganes de gresca hi ha un veí que fa de dj i posa música fins a la matinada.

El diumenge, a la 1 del migdia, es fa la missa en honor a Sant Feliu. Sortint de missa, com ja és tradició, hi ha aperitiu per a tothom.

A la tarda hi ha la festa infantil i de l'escuma, on petits i grans es diverteixen, ballen i es refresquen al mig de l'escuma que, de mica en mica, va ocupant tota la plaça. Sempre hi ha el que no tenia previst participar-hi i acaba al bell mig de la plaça cobert d'escuma... I amb aquesta disbauxa donem per acabada la Festa Major 2018.

4 i 5 d'agost de 2018
Festa Major Sant Feliu de Buixalleu

Dissabte 4 d'agost Sopar de Festa Major als jardins del restaurant Masferrer. A les 22.30 h Ball de festa major

Diumenge 5 d'agost A la 1 del migdia Missa en honor a Sant Feliu. Aperitiu popular. A les 18 h Festa infantil. Festa de l'escuma

2018

RESTAURANT **CASA MASFERRER**

Es reserven drets de propietat. Serveis per a la Festa Major. Què més boniques i boniques que donar boniques i boniques a la Festa Major.

RESERVA DE TAULES Tel. 972 87 00 28

Gaserans

del 9 al 13 d'agost_ Maria Carme Aris i Baldiri Domenech de Can Goyta

Des de fa de 30 anys, tenim habitatge a Gaserans, però només era per als caps de setmana, festius i vacances.

Actualment, ens hem quedat a residir-hi, ja que estem jubilats i podem gaudir de viure al municipi, on anem integrant-nos a poc a poc, si ens ho permeteu.

Sempre hem viscut la festa major del poble perquè és molt diferent de la del nostre municipi, molt proper a Barcelona.

Allà es fan els correfocs, els gegants i els clàssics focs artificials, és a dir, el que fa tothom. Som molt conscients que aquestes activitats no podeu fer-les vosaltres, primerament per com de dispersat està tot el municipi, i després per la proximitat al bosc.

Però heu sabut organitzar una festa major propera a tothom, que això és el que ens agrada, en la qual hi ha activitats per a tots: missa solemne, sardanes, aperitiu inclòs, jocs infantils, concerts, etc. I al vespre bons àpats, servits a unes taules immenses que es comparteixen amb diverses persones i veïns del poble o altres municipis, perquè tothom hi té cabuda, com si tots fóssim una gran família, on es comença saludant cordialment i s'acaben compartint converses, acudits, anècdotes, llegendes i fins i tot alguna petita xafardia.

Molt entranyable, tot plegat.

Després s'assaboreixen unes bones costelles o unes suculentes botifarres, regades amb un bon tragué de vi. Ah! I tot això a l'aire lliure

sota un tapís d'estels. Si, a més, se li afegeix una vista panoràmica excel·lent, no es pot demanar res més.

Però aquí no s'acaba la festa, perquè, a més, ho amenitzeu amb un concert molt bonic i un gran ball.

No obstant això, el que de veritat ens agrada, ens sobta i ens commou, és l'efectivitat de cadascun dels membres de l'entitat que ho organitza, els quals col·laboren altruïstament famílies senceres, petit, mitjans, grans i més grans; de vegades hi ha famílies que hi col·laboren amb tres generacions alhora. Això és simplement fantàstic i admirable, que persones com vosaltres gaudeixin de la seva festa major treballant perquè altres persones com nosaltres puguem gaudir d'un bon sopar, d'un bon concert i d'un bon ball.

Per cert, aquest any 2018 heu batut totes les expectatives, ja que a part de fer la festa molt més extensa (creiem que han estat 5 dies), les orquestres i grups que heu contractat han estat excel·lents.

Hem gaudit d'una gran festa major.

A banda de felicitar-vos públicament, us encoratgem a tots per començar a preparar la propera festa major del 2019, que serà molt difícil i complicat d'igualar.

L'enhorabona a tota l'organització.

Passi-ho bé, fins a l'any que ve.

Sant Segimon

1 i 2 de setembre _Núria Vall-Ilosera de Mas Sant Segimon

Ja ha passat un any? Doncs sí.

El programa és el mateix? Quasi, però no.

Dissabte, sota un cel amenaçador, comença la caminada. Alguns porten paraigües, impermeables, les mans al cap... A mesura que anàvem caminant la pluja anava a més i amb boira que no es veia res, però la gent anava seguint i la mainada contenta i corrent, de recular res!

Fins a Santa Bàrbara amb fred i vent, de tornada igual, però la coca amb xocolata no ens esperava a la plaça, sinó a Can Puig.

Al vespre va aguantar i es va poder fer el ball amb el grup Balla Balla.

Diumenge al matí missa a la capella i tot seguit concert amb Maïma: delícies sentir-la cantar amb una veu extraordinària acompanyada del so de

la seva guitarra; tot seguit i amb processó cap a l'ombra dels pins, on ens varen servir el vermut.

Amb el so de les havaneres del grup La Vella Lola vam passar la tarda tot acabant amb un rom cremat.

Ha sigut el mateix de cada any? No.

És l'aplec i cada veí té el seu paper per al gran dia: netejar la capella o preparar l'envelat, l'organització s'encarrega del programa... i tots, gent del municipi i de fora, troba en cada acte el seu espai per gaudir.

Fins l'any que ve.

Rosa Maria Molas i Viñets

23

desembre 2018_Sant Feliu Diu 41

Reportatge

Auxiliar administrativa de l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu (1971-2018)

Bé, passo a fer una mica de relat de la meua vida laboral a l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu. Vaig començar a treballar a l'Ajuntament l'any 1971. Recordo que encara no tenia edat per portar cotxe i em desplaçava per anar a treballar amb la Vespino.

L'Ajuntament aleshores estava situat a la Conna, en un edifici que encara existeix, però ja no té res a veure amb el que era quan vaig començar a treballar-hi. Eren unes instal·lacions molt antigues i amb molta humitat. Aleshores l'alcalde era en Joaquim Mataró, en pau descansi. El secretari era en Pere Campeny. En aquella època treballàvem d'una altra manera; tot era diferent. Només teníem un telèfon, una màquina d'escriure i una fotocopiadora, de la qual no recordo el nom, però que tinc molt present com funcionava: amb una maneta que tenia al costat i fent-la rodar en sortien les fotocòpies. Quan volíem fer duplicats dels escrits havíem de fer servir paper carbó. Més en-

davant, vam anar millorant amb la tecnologia: vam tenir fax, ordinadors, fotocopiadores, etc.

A les eleccions del 1979 va entrar d'alcalde en Vicenç Domènech, veí de Sant Feliu de Buixalleu i primer alcalde després de la dictadura. Va ser-ho fins a l'any 2007. Van ser tants anys compartits dins el Consistori, que per mi va ser sempre una persona a la qual vaig apreciar moltíssim. Al llarg d'aquests 28 anys va fer moltes coses per al municipi de Sant Feliu de Buixalleu. En aquest temps es va jubilar el secretari Pere Campeny i va ser substituït per la Pilar Berney, actual secretària interventora.

Poc després, la Montse va passar a ser la meua primera companya de feina, després de la Pilar. Era molt joveneta, sempre explicant les seves anècdotes. Això va fer que jo també li expliqués les meves històries com a mare dels meus dos fills.

Això sí, mai sense deixar la nostres obligacions i disposades a treballar perquè tot anés bé.

En definitiva, són tants anys treballant juntes que vam acabar essent com una família.

El 1994 es va inaugurar l'actual ajuntament, on ens vàrem traslladar a treballar. Continuàvem treballant la Pilar, la Montse i jo. Érem pocs dins el Consistori, però amb poc temps es va girar molta feina, entre d'altres es van consolidar els sectors industrials i algunes urbanitzacions. Això va donar lloc a conèixer molta gent, tant personal com professional. Així van passar els anys, tot va anar canviant, la meua feina també es va ampliar més, vaig haver d'aprendre moltes més coses, el padró d'habitants es va informatitzar, així com les entrades i sortides, jutjat i registre civil. Potser el que no ha canviat gaire és l'atenció al ciutadà, tot i així la ciutadania cada cop és més exigent. També és veritat que es demanen molts papers i això fa amoïnar la gent. Però si se'ls explica bé, són capaços d'entendre que no tot el que es demana es pot fer o donar a l'instant.

Sempre he estat una persona disposada a ajudar a tothom dins les meves possibilitats, m'he sentit sempre de Sant Feliu de Buixalleu (Gaserans), on tota la meua vida he viscut, com els meus pares, avis i avantpassats. Bé, vaig viure-hi fins a l'any 1976, que va ser quan em vaig casar amb en Juli, el meu marit. Vam anar a viure a Massanes, però tot i així vaig continuar empadronada a Sant Feliu, fins a dia d'avui.

El 2007 va entrar d'alcalde en Josep Roquet, que ja estava dins l'equip de govern de l'anterior legislatura com a regidor d'Urbanisme. Per mi ha estat el cap de personal i una bellíssima persona.

El 2016 vaig perdre el meu marit, persona que des dels 15 anys va ser el meu company, marit i pare dels meus fills. Havíem parlat de fer moltes coses quan ens jubilàssim, però malauradament no ho hem pogut fer. Després de 2 anys d'aquesta pèrdua arriba el moment de prendre una decisió. Compleixo els 65 anys i decideixo que després de tota una vida treballant a l'Ajuntament (47 anys) em jubilo. És una decisió presa amb molta pena i nostàlgia perquè, com bé podeu imaginar, tens temps d'aprendre, conèixer i tractar molta gent. Gent que ha passat i gent que ha deixat empremta... Temps en què he après moltes coses, he plorat, he rigut i he sobreviscut a una vida personal junt amb el dia a dia, amb la feina ben feta

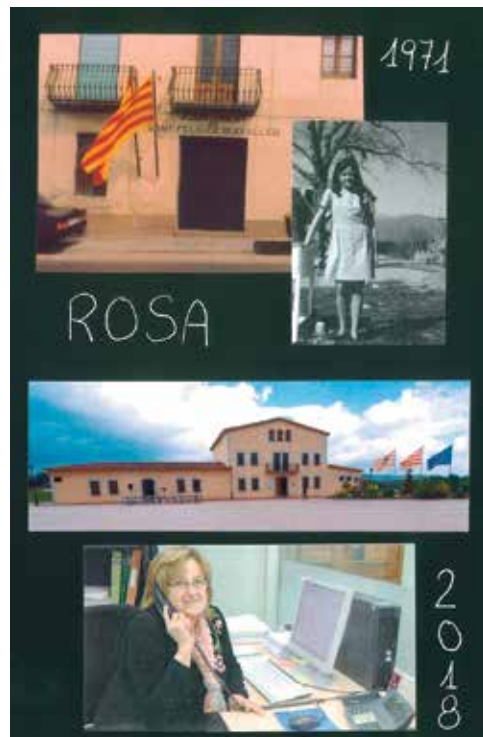
i sempre amb tots vosaltres, els companys i la gent que ha entrat i sortit de l'Ajuntament.

Tinc un carinyo enorme al meu poble, d'aquí la costosa decisió de deixar l'Ajuntament, ara més que mai la feina era una font de distracció.

Ara comença una nova etapa que espero saber-la portar tan bé com la que acabo de deixar. Faré d'àvia, que fins ara no he pogut dedicar-me als meus nets. No puc deixar perdre les coses del dia a dia que m'aporten aquests quatre nets tan preciosos que tinc, per mi el més bonic del món.

He de viure i fer les coses per a mi, per als meus fills, nets i també per a tota la meua família, que no deixen en cap moment que estigui trista.

Espero no haver-vos cansat amb aquesta història. Desitjo que em recordeu com jo ho faré amb vosaltres. Us estimo molt a tots, sempre seré la Rosa de l'Ajuntament, això sí, una mica més gran però orgullosa d'haver compartit una vida amb tots vosaltres.

Rosa: "Agraeixo a tothom que ha fet possible la festa de comiat que em vau organitzar. Mai hagués imaginat que em faríeu un "fins aviat" com el que em vau fer. Em vaig sentir enormement feliç de tenir-vos tots al meu voltant (a més, gràcies a aquest fet m'he donat de com de fort, valent i sa que tinc el cor. Ja mai més patiré per tenir un infart!)."

Consell de Redacció Sant Feliu Diu: "Rosa, gràcies per col·laborar i ajudar-nos en la revista, per buscar informació, per trucar a la gent, per pensar en enviar-ne còpies a la gent que hi participa i no viu al poble... per tota l'ajuda inestimable que ens has donat"

Ajuntament: "Des de l'Ajuntament et volem agrair els 47 anys de servei i dedicació al poble. El teu gran coneixement del poble ha fet que en moltes ocasions ens faciliteu la feina. És per tot això que et desitgem que gaudeixis molt de la jubilació tan merescuda, tot i que no sigui amb a situació personal que haguessis desitjat. Has estat i ets una persona molt estimada en el poble i molt valorada pels teus companys de feina (que al llarg dels anys han estat molts). Un bon reflex d'aquesta estima va ser l'èxit de convocatòria en el dinar de comiat. Rosa de l'Ajuntament ens seguim veient!"

Companys de feina: "La Rosa "Sari" ha estat una gran companya de feina. És la que més temps ha treballat a l'Ajuntament i ha estat una gran referent per a tots els que hem començat després. Ara que fa més de 2 mesos que no treballa amb nosaltres, encara no ens hem fet a la idea que no vingui al matí amb el seu "bon dia" i ens expliqui les seves anècdotes. Rosa et trobem i et trobarem molt a faltar sempre!! I esperem que de tant en tant passis a fer-nos una visiteta com fins ara!! Gaudeix molt d'aquesta nova etapa!!"

Gràcies de nou, segur que si Déu vol ens anirem veient sovint

Vida Social

Aniversari de casament

noces d'or

Felicitats!

El passat 31 d'agost de 2018 en Baldiri Domenech i la Maria Carme Aris de Can Goyta de Gaserans van celebrar les noces d'or.

ANIVERSARI

Isona Bosch Romaní, de Can Matauet

Ja fa un any que corro per aquest món, i el passat 18 d'agost els meus pares em van preparar una festa d'aniversari molt especial. Vàrem descobrir nous tactes amb les gavetes sensorials de sorra, aigua i blat; vàrem jugar amb els polls i vàrem berenar tots junts amb la meva família i amics... I ja estic esperant que sigui l'any vinent per tornar-ho a celebrar.

Esbart dansaire

Montsoriu

Inici de temporada 2018-19!

Esbart Dansaire
Montsoriu

27

Benvingut
Quim!!!

desembre 2018_Sant Feliu Diu 41

Les nostres entitats

Els Picasoques

Si tens ganes de ballar i passar una bona estona; si toques la gralla i vols acompanyar-nos, **anima't a formar part dels PICASOQUES.**

Divendres de 21 a 23 h. a la Sala Polivalent

T'hi esperem!

Colla Bastonera Els Picasoques
elspicasoques@gmail.com

Associació de Jubilats

El 7 de juliol del 2018, l'alcalde i uns quants jubilats de Sant Feliu de Buixalleu ens vam reunir a cal Mestre per inaugurar l'Associació de Jubilats.

Es van entregar els primers 35 carnets de soci, actualment en som 44.

Quines activitats fem?

- Anem a caminades organitzades pels diferents casals. Es fan tres tipus de caminada: la curta, la mitjana i la llarga. Quan hem arribat tots, els ajuntaments ens obsequien amb un aperitiu i tot seguit anem a dinar.

- Els dimarts de cada dues setmanes de 16.00 h a 18.00 h ens trobem al vestíbul de la Sala Polivalent, on passem una estona agradable: tenim jocs de taula per entretenir-nos, parlem, berenem...

Està obert a tothom!

Veniu-hi i si us agrada apunteu-vos-hi.

Necessitem idees noves!

Colla senglanera

Sant Feliu de Buixalleu i Grions

Josep Riera de Can Puig

Seguretat per a tots

El normal és que quan anem a buscar bolets, espàrrecs, amb bicicleta o senzillament a passejar i trobem una placa de batuda, no passem per allà i agafem qualsevol altre camí, i si és indispensable passar-hi, parlem amb la primera parada que trobem i ell avisarà a les altres parades. Però la mateixa incertesa que tenim per passar per allà, la generem també al caçador que no sap l'estona que tardarem a passar.

Del bosc, tot i que és privat, en gaudim tots, però normalment el senglaner és l'únic que paga una llicència, assegurança, té permís de la propietat i a més arregla els camins.

Si us plau, siguem gent civilitzada, respectem-nos els uns als altres i gaudim-ne cadascú amb el que més ens agradi.

Un any tranquil

En arribar a la tardor cal fer una reflexió de com ha anat la temporada d'estiu i preparar la d'hivern. És a partir d'aquestes reflexions en un primer pas individuals i posteriorment posades en comú que es defineixen les prioritats de cara a l'any vinent.

Aquest any el vam començar fent una campanya contra els nius de vespa velutina, que en molts casos amb col·laboració amb els caçadors vam despenjar a trets.

A primers de març es van començar a omplir les basses d'aigua de suport als bombers en cas d'incendi, com a mostra de la feina feta per voluntaris i que no es veu, però que es repeteix cada any i en diferents dipòsits.

Unes dades del dipòsit del collet del Molí d'en Pons:

- 50 hores de bombeig amb motobomba des de la riera
- 90 euros de benzina
- 150.000 litres d'aigua bombejats
- Una vintena de viatges de control

A finals de març, coordinats amb els ajuntaments, comença la campanya de trampeig de reines per a evitar la proliferació de nius de vespa velutina. Segur que deveu haver vist ampelles de plàstic amb un forat al costat i amb un líquid rosat penjades d'alguns arbres.

Es segueix amb la prevenció d'incendis repasant i millorant camins d'accés a llocs on seria necessari accedir-hi en cas d'incendi.

El dia 7 de juny s'activa el Control Central d'ADF's i el mateix dia es fa una reunió a l'ajuntament de Sant Feliu, en què reparteixen els carnets grocs del grup d'intervenció i el dia 1 de juliol s'activa la Central Guilleries, instal·lada al parc de bombers de Sant Feliu, des d'on s'activaran els efectius i es controlen les càmeres de vigilància del castell de Montsoriu.

Aquest estiu ha presentat una bona climatologia i per sort no hem tingut cap intervenció en foc. De totes maneres, a finals de juliol es dona per acabada la tasca d'omplir i netejar els dipòsits, l'últim el de Sant Romà.

El 6 d'octubre es va fer a la Sala Polivalent de Sant Feliu la trobada anual del voluntariat de les ADF de la federació de la Selva, amb una xerrada de valoració de la campanya 2018, on hi van intervenir l'enginyera de forest de la Diputació de Girona, el cap de regió dels Bombers de la Generalitat, el cap dels Agents Rurals de la Selva, el sots-cap de la comissaria dels Mossos d'Esquadra i el president de la Federació d'ADF de la Selva, i es va destacar la feina feta i la col·laboració entre tots els estaments relacionats en la prevenció i extinció d'incendis.

Com acostuma a ser normal vam acabar amb un sopar de germanor a la mateixa Sala.

CRUÏLLA

David Gamarra de les Casetes de Can Nualart

30

desembre 2018_Sant Feliu Diu 41

Relat curt

No sabia què fer. Durant tota la meua existència no havia tingut problemes per decidir quin curs prendre. Havia vagat durant setmanes per llocs encara inexplorats i seguia sense poder descobrir quin era el meu lloc en els nous esdeveniments.

Finalment, els meus passos em van portar al llunyà sud. Allà vaig descobrir el Santuari. Al bell mig de la jungla boirosa havia aparegut un mont. Era com el punt des d'on la vegetació s'havia anat estenent i com més t'hi acostaves més enormes creixien els arbres i més espessa era la boira i més poderós era el silenci. Si aconseguies arribar al mont t'hi trobaves parets de roca quasi verticals que no s'acabaven mai. Tot i així vaig arribar dalt dels murs naturals de la muntanya. I vaig trobar el Santuari en una depressió on hauria d'haver-hi hagut el cim. Rodejat per aigua per tres costats hi havia una petita gruta que s'endinsava uns 40 passos en la roca viva i acabava en una sala petita il·luminada pel sol naixent des de l'entrada. Al bell mig de la sala vaig trobar-la.

Havia estat una cerca dura com cap altra. A part dels elements també havia de combatre amb els meus propis pensaments. Des que havia vist la jungla m'hi havia sentit atret sense remei.

Els dies passaven lents a mesura que m'endinsava en l'espessor. Avançava lent i no sabia per què. Era com si el meu cos no volgués arribar al lloc que havia vist i em va envair una sensació d'inquietud i dubte. Entre els arbres apareixia tothom que havia conegut, em deien que marxés i al moment ja havien desaparegut. I si no havia de ser allà? Què esperava trobar en un lloc com aquell? Si hi trobava alguna cosa, m'agradaria?

A poc a poc vaig anar acostant-me. Cada passa era més feixuga. Cada visió, més realista i convincent. Cada pensament, més difús. Cada emoció, més potent.

Amb el pas dels dies i les hores la inquietud es va convertir en una por profunda que omplia el meu cos. Però així com la por creixia també ho feien la ràbia i la curiositat. Fins que vaig arribar.

Quan el sol baixava al cel i la llum es desfeia en una tenebra profunda vaig trobar davant meu una paret de roca. No vaig parar amb la caiguda de la nit.

Amb gestos frenètics vaig començar l'escalada impulsat per una escalfor dins meu que cremava com un volcà. No era jo en aquell moment. Algú altre m'havia pres el lloc perquè mai m'havia comportat així. De la curiositat a la temeritat hi ha pocs passos, però mai els havia fet sense una

bona raó, una bona raó que no existia pel perill d'escalar una muntanya vertical al mig d'una nit sense lluna. Encara em pregunto com pot ser que no caigués.

Finalment, la nit es va acabar i, en el crepuscle gris dels instants abans que surti el sol, vaig arribar al cim i vaig descendir al llac que omplia el cim del mont. Es veia una cova prop d'on era i vaig dirigir-m'hi sense saber gaire bé el que feia. L'entrada sobresortia de la paret del llac, però es podia arribar a peu per un sender estret a una banda del penya-segat.

L'entrada a la gruta seguia tenint el color de la mitjanit, com si la tènue llum que ja apareixia no pogués entrar allà dins. Una boira prima s'arremolinava al meu voltant. Després d'uns moments de dubte, vaig entrar.

Tenia la sensació que havien passat eres senceres des que havia descansat. Mai havia notat aquest pes. Al cos sí, però no a la ment. A cada passa que feia endins de la foscor tenia la sensació de caure i desaparèixer per sempre. Al cap d'una eternitat el camí davant meu es va acabar i una càmera es va obrir. Rendit, vaig tombar-me i dormir.

Sorolls. Em desperto i corro cap a fora la cova. El sol és alt al cel i la boira ha desaparegut. Veig. Veig el que hi ha sota el llac. Jardins de pedra. Ensorrats, cremats. Animals morts, ara ja irreconeixibles. Es veu una cosa a l'altra banda de l'aigua. Es mou, són molts i fugen. Amb forces noves els atrapo. Són els meus companys. Ferits. Una ràbia em devora per dins. De cop apareixen al cel uns ocells negres. Els reconec, no fa gaire que els vaig veure. Són les creacions dels nous. Com s'atreveixen?!

Porto a tothom a la gruta mentre les bèsties ens observen sense fer res. Jo soc l'últim d'entrar. No hi són. No hi ha ningú més. Al meu davant hi ha dos camins, ara. En un es veu la llum del sol i sento les veus d'aquells a qui he conegut i ensenyat. Em giro cap a l'altre. Negror, com un pou sense fons, i... i olor de mort. Corro cap a la llum.

El sol recent aparegut al cel es filtrava pel túnel. Una visió. O un somni. Noms diferents però ara ja sabia què havia de fer. Al meu cap apareixia sense cap dubte el camí a seguir. Els havia avisat, però era igual, no canviarien. Era impossible mantenir les dues filosofies ahora, com no es podia ajuntar el dia i la nit. No pensava permetre que el que havia vist es fes realitat.

CONTINUARÀ...

On és aquest Racó?

Aquesta secció de la revista municipal té com objectiu donar a conèixer indrets, racons, topònims, peces arquitectòniques, arqueològiques, etc., ubicades en el nostre municipi. Així, a cada número publiquem una fotografia d'un indret, per tal que els veïns i veïnes pugueu descobrir on i/o què és.

Ens podeu enviar les solucions a l'adreça santfeliudiu@gmail.com. En el número següent resoldrem l'enigma i en proposarem un de nou.

En el número anterior el Racó era:

EL PONT DE LES DESGRÀCIES DE GASERANS

Pere Bosch (Historiador i periodista)

Els veïns de Sant Feliu de Buixalleu van batejar-lo com «el pont de les desgràcies». Es tractava d'una construcció senzilla: un pontó de fusta de 5 metres de llargària i 5 d'alçada que permetia travessar la riera de Ca l'Albert. Havia estat construït el 1860 per tal de donar pas a la via ferroviària; i, en només tres anys de funcionament, va esfondrar-se en dues ocasions. En la primera, afortunadament, no va provocar danys personals. Aparentment, la infraestructura es va reforçar; però, pocs mesos després, es va convertir en l'escenari de l'accident ferroviari més dramàtic que s'ha produït a les comarques gironines.

La tragèdia es va produir el 7 d'octubre de 1863. Aquell dia, un comboi integrat per una màquina, el tender i deu vagons, viatjava amb 85 passatgers en direcció a Barcelona. A la sortida de Girona, va començar a ploure lleugerament, però la intensitat del ruixat va augmentar fins a convertir-se en un autèntic diluvi. Després de l'accident, es van donar a conèixer versions contradictòries. El relat oficial emfasitzava expressament que el controlador havia supervisat el pont instants abans del sinistre i havia advertit expressament el maquinista, per la qual cosa aquest havia reduït la marxa. Contràriament, segons un veí de Gaserans, quan el comboi va arribar a pocs metres del pont, els maquinistes van advertir expressament que no volien continuar,

però un comissionat de la junta directiva de la companyia, que viatjava en el mateix tren, els va dir: «Apa, covards, anem a sopar a Barcelona.» Els maquinistes van reiterar els seus temors a l'alçada d'Hostalric, però van rebre la mateixa resposta.

L'accident va provocar vint-i-una víctimes, bona part de les quals van morir atrapades entre la ferraïlla. Però també va deixar algunes mostres de solidaritat, com ara el que van demostrar els veïns d'Hostalric, que es van oferir a acollir algunes de les víctimes. I també va deixar algun episodi afortunat, com el que van protagonitzar una parella de francesos que anaven a Barcelona de viatge de nuvis i que es van veure separats per la confusió, amb la paradoxa que el marit va acabar fent nit a la casa del metge d'Hostalric mentre que la dona va ser acollida per uns masovers d'aquest. Afortunadament, es van retrobar l'endemà.

La llegenda d'en Mata-rectors

Jaume Fugarolas antic estadant de Can Lleganya

Vicenç Buhils

En els temps previs a la tercera guerra carlina i durant el seu transcurs, 1872-1876, el bandolerisme s'havia estès per tot Catalunya. En molts pobles dels nostres voltants encara sobreviuen llegendes de bandes de lladres de trista fama originades entre les capes més pobres, o la irrupció d'incursions criminals de bandits fronterers, així a Gaserans queda la tradició verbal de la banda d'en Mata-rectors. Foren temps de revolta, de molta misèria per als més necessitats en mig d'una situació de desgovern social i d'ordre públic. La memòria d'en Mata-rectors ha perdurat en el temps a Cal Mestre de Bosc d'Amunt, tant la de tradició oral de la família Buhils, com la recollida de l'ambient de la serra, esdeveniments que han perdut molts detalls degut a haver transcorregut de paraula per cinc generacions successives, subsistint només els trets més generals. La narració que aquí ens proposa en Vicenç Buhils es basa en fets reals, el mateix Jacint Buhils en deixà una anotació de quin fou el seu final delictiu, fets, però, que poden estar modificats per la tradició, per això la qualifiquem de llegendària.

Per aquells temps a la serra de Bosc d'Amunt hi havia una casa anomenada Can Mates, molt pobra, situada al vessant dret del torrent de la Torre de la Mora, més amunt de Can Llana-i-Lli, en un rost de feixes magres i d'anyades escarransides. Segons la memòria conservada a Cal Mestre, aquí hi vivia una

família de bosquerols, de la qual família n'ha mantingut únicament l'existència del pare amb un fill i una filla, tots dos molt malvats. El fill es deia Miquel Sura i a més de bosquer feia de matador de porcs. El seu record ens transmet un home desaprensiu i cruel, un individu convertit en bandoler temut, cap d'una banda de lladres armats poc nombrosa, però que es dedicava a atemptar contra les persones i les propietats emparant-se en un complet estat de confusió moral i social dominant. Tot el que ens ha arribat d'ells és que assaltaven cases usant la violència per robar-hi tota mena de bestiar de corral i tant com hi trobaven de valor. Assaltaven els caminants que portaven diners a sobre, aleshores tothom havia de fer tots els desplaçaments a peu i pagar sempre amb diner comptant, s'amagaven en revolts de camins solitaris buscant atracar homes que anaven a pagar una compra o venien de cobrar una venda. Extorsionaven els propietaris amb amenaces de mort per obtenir diners, eren uns temps en els quals es desconeixien els bancs i tothom guardava la moneda a casa.

A Cal Mestre un vespre s'hi va presentar un home de Breda i va demanar amb actitud intimidant una quantitat de diners en nom de la banda. Si no els hi donaven, en Mata-rectors tenia assetjada la casa i l'assaltarien de seguida. En Vicenç i en Cintu, pare i fill, li contestaren que ja podien venir quan volguessin que ells estaven preparats per rebre'ls. Van veure fugaçment com l'home

empal·lidia i s'espantava, els altres bandolers, que l'esperaven en la foscor, l'havien amenaçat que si tornava sense els diners el matarien a ell. En aquell moment les armes de foc que tenien a mà a Cal Mestre per defensar-se eren una vella escopeta de pistó penjada entre dos claus a la vora del foc, més una escopeta de

Cal Mestre els anys 60 s.XX

dos canons, una pistola de dos canons i un revòlver amb cilindre de 6 trets, aquestes últimes inventades feia pocs anys per l'armer francès Casimir Lefauchaux. Els propietaris que cedien sempre s'exposaven a més extorsions, però els que eren valents i plantaven cara, ben armats amb les armes de foc a les quals tenien accés els pagesos de l'època, no els molestaven més i, a més, anaven en compte a no ensopegar amb ells: valia la llei del més fort.

Quan els fruits de les terres els pagaven prou la pena anaven a robar pels camps i vinyes. Moltes famílies vivien en la pobresa extrema, així i tot no els importava malmetre les seves anyades. Posaven especial dedicació a robar pels panes de suro dels rusquers de qualsevol sureda pelada de poc, per anar fent així un rusquer propi i vendre'n la rusca per compte seu a un negociant, d'aquesta manera, sense finca i amb poc esforç, entraven en el negoci forestal més important de l'època. La transportaven amb burros de càrrega, preferentment de vespre i de nit. La serra de Bosc d'Amunt era ben poblada de cases bosquetanes molt petites, de poques feixes de secà, no tenien bestiar de treball, no hi havia carreteres i els transports s'havien de fer a bast per corriols i viaranys emboscats i embardissats, travessant torrentols i serrats.

Els records que perduren ens parlen d'una colla de lladres, se solen referir a lladregots de Gaserans i de Breda, no en podem saber fidelment el nombre ni els noms, es tractava d'un aplegament de poca-soltes predisposats a fer tot el mal que els pogués aportar algun benefici, determinats a perdre tota consciència moral per tal de no viure en la profunda misèria que patien els veïns del seu entorn. Encara que no s'hi ajuntés una banda molt potent numèricament, força gent perjudicada no gosava enfrontar-se a la seva agressivitat. Era considerada una reunió de baliga-balagues mancats d'ambició de fer fortuna, en contrast amb llegendes d'altres bandes molt estructurades criminalment que diuen com els seus capitosts es feren rics. Els malefactors que ens ocupen no arribaren a retenir riquesa, només pretenien viure abusivament i ostentament, tan bé com podien sense haver de treballar gaire, per això s'aprofitaven del caos social i del desordre públic que precedí i transcorregué la tercera guerra carlina. La banda d'en Mata-rectors ordinàriament actuava per sorpresa, tenia esporuguida la serra de Bosc d'Amunt, però també

freqüentava les incursions de bandidatge pels camins públics dels rodals de Breda i pels masos pròxims situats en els plans abundants dels rierals de Grions i de Sant Feliu de Buixalleu.

La tradició diu que per desavinences amb el seu pare, en Miquel Sura va lligar a aquest a l'escon de la cuina i amb l'ajuda de la seva germana, una altra mala peça com ell, punxant-li una vena del coll amb una agulla de fer mitja el va dessagnar fins a escolar-se i deixar-lo sense vida. Aquest homicidi és encara més esgarrifós quan diu que la sang era recollida en el gibrell de la mort del porc aguantat per la seva germana. La incisió havia de ser tan petita que un cop denunciat el fet, el jutge no hi va saber trobar cap ferida i no el va poder incriminar, una habilitat adquirida amb les pràctiques de la matança del porc. Com que el pare de jove havia estudiat per capellà i era costum dir-li el rector, al fill el van motejar amb el nom d'en Mata-rectors, un sobrenom que es va traslladar a la casa i que encara conserven els seus enderrocs.

El record oral parla que per la serra hi va passar un capitost militar carlí, diuen que era un general que menava una secció de soldats, recordats al veïnat com la Ronda d'en Miralles, els quals anaven pel país exterminant sense gaires contemplacions els enemics declarats de la seva causa, així com el bandolerisme armat tan estès en aquella època. Aleshores van ser advertits de les seves repetides malvestats i el van detenir. La tradició també diu que a més dels delinqüents convictes, igualment detenien homes pel sol fet de compartir joc i taverna a Breda amb els bandolers, sense que se'ls conegués cap delictes notori. La fi certa d'en Mata-rectors, que concorda amb la continuació del final oral explicat abans, la descriu en Jacint Buhils i Aymerich de Cal Mestre, contemporani dels fets, en el seu llibre de notes en un apunt escrit a les mateixes planes de les batalles carlines:

"Miquel Sura, alias Matarechtos, fue muerto por los carlistas por malechor en el día 7 de agosto de 1873 fucillado en las cercanías o no mol distante de la Casa Noba del Crous de Lliors terma del pueblo de Arbucias y allí consumido el y dos daltras."

Seguint els mateixos referents de la serra, aquests presos s'haurien vist obligats a traslladar cada un, forçats per l'escamot, una caixa de bales de fusell carregades al muscle trescant el llarg i accidentat camí fins al petit poblet de Lliors.

La figura de Sant Josep

Sant Josep l'espòs virginal de la Verge Maria i pare nutrici de Jesús està sempre d'actualitat. El podem invocar i imitar encara que no siguin les seves diades litúrgiques del 19 de març o l'1 de maig, diada de Sant Josep Obrer.

Aquesta actualitat l'Església ens la recorda cada dia en la celebració de la santa Missa. En la part que se'n diu "el Cànon" se'l cita i se l'invoca junt amb la Verge Maria.

Així ho establí el papa Sant Joan XXIII l'any 1962.

El papa Sant Joan XXIII és el que va convocar la celebració del concili

Vaticà II. Des de sempre havia tingut molta devoció al gloriós Patriarca. L'havia viscut ja des de petit al si de la seva llar, que era una família de treballadors del camp de Sotto il Monte, un poblet del nord d'Itàlia. El text del cànon segon de la Missa diu:

"Us preguem que tingueu pietat de tots nosaltres. I feu que amb la Verge Maria i amb Sant Josep el seu espòs, amb els apòstols i amb els justos de tots els temps que han viscut en la vostra amistat, tinguem part en la vida eterna i puguem lloar-vos i gloriificar-vos per Jesucrist el vostre Fill".

El panegíric del Papa actual

El Papa Francesc és també molt devot de Sant Josep. En l'homilia o sermó del dia 19 de març de l'any passat proposà la figura de Sant Josep com a model per a TOTS ELS ESTAMENTS I EDATS, EN PARTICULAR, LA DELS JOVES. Deia:

"El pare terrenal de Jesús us ensenya, a vosaltres joves, a no perdre mai la capacitat de somiar, d'arriscar i d'assumir tasques difícils".

Uns anys abans, en el seu viatge a Manila, la ca-

pital de les illes Filipines va dir:

"Jo estimo i venero molt a Sant Josep. Vull manifestar-vos un fet personal. En el meu escriptori hi tinc una imatge de Sant Josep. Quan tinc un problema o alguna dificultat, ho escric en un paper i el col·loco als peus de la imatge del pare nutrici de Jesús, tot pregant-li que m'ajudi a solucionar-ho, segons la voluntat de Déu".

Nosaltres també podem recórrer cada dia a la valuosa protecció de "nostre Pare i Senyor" (com li plau nomenar-lo Sant Josep Maria Escrivà). Ho podem fer resant-li de matí i vespre aquelles jaculatories que ja ens ensenyaren, ja des de petits, les nostres cristianes mares. Diuen així:

- "Jesús, Josep i Maria us dono el cor i l'ànima mia".
- "Jesús, Josep i Maria assistiu-me en ma última agonía".
- "Jesús, Josep i Maria reposi, en pau, en vosaltres, l'ànima mia".

Mossèn Eduard de Ribot

Nascut l'any 1977, va ser ordenat l'any 2009 i des del 2010 és el rector de les parròquies d'Arbúcies i de Sant Feliu de Buixalleu. L'any 2011 també el van nomenar de Viabrea. Arrel de la jubilació de Mossèn Rossend Roca, el bisbat de Girona va delegar en mossèn Eduard la gestió de les parròquies de Gaserans i de Grions.

En aquests moments, i degut al nombre de parròquies que gestiona, encara no pot establir un horari de misses fixa; doncs actualment els horaris van mes a mes i són penjats a l'entrada de les respectives esglésies.

Fantàstica jornada de bitlles a l'ombra

II Torneig d'estiu, 14 de juliol

Pitu Roig de les casetes de Can Nualart

Bitlles
PERXA D'ASTOR

Hem tornat a gaudir a Sant Feliu d'una nova jornada de bitllets catalanes fantàstica a les pistes del nostre club. Vam rebre la visita de més de 120 jugadors de molts indrets de Catalunya. Una forma única i especial de visitar el nostre municipi. Aquesta data es prepara amb molta emoció i il·lusió. Sempre és emotiu rebre visites d'altres clubs i es vol estar a l'alçada. Després de setmanes de molts preparatius, arriba el dia esperat. Com si es tractés d'un àpat de festa major, intentem que les pistes llueixin al màxim, arregem l'entorn i intentem cuidar cada detall. Rebem la visita dels nostres amics bitllaires, ja que aquesta disciplina esportiva, es destaca per ser de caire molt social. Som una família. Amb un dia esplèndid, en ple juliol, vam intentar que l'ombra de les nostres pèrgoles arribés per a tothom, també tenir a punt begudes ben fresques al nostre servei de bar, ja que no només hi participen els jugadors del club, sinó també molta gent de la vila que ens fan tasques de suport i gràcies a ells no seria possible. També obsequiem a tots els participants amb síndria i meló, gest sempre molt agrait. Amb les pistes ben marcades, els equips es van formant, i des del club formem 3 equips; els dos habituals (taronja i negre) i remarcar que aquest any també teníem l'equip amb quitxalla del poble, que va fer un gran paper. La prova consistia en 15 tirades i una final dels millors amb nou tirades, per fer-ho més emocionant. El nivell de la prova va ser molt alt, ja que vam comptar amb el campió de Catalunya (Antonio Velasco), que havia guanyat el títol una setmana abans i al juliol, els jugadors estan al seu millor moment de la temporada, per això les

puntuacions van ser molt altes. Jo, al no tenir molt bones puntuacions, destaco el molt bon rotllo entre els participants, el bon ambient i les rialles que hi ha constantment a totes les pistes. Bromes i riures és una tònica habitual a les bitlles. Un molt bon canvi de les rutines habituals. Les finals ja es van fer quan començava a fosquejar, i els guanyadors d'aquest any van ser: en categoria d'equip, els CB Alls Secs Piquen B; segons el CB Colobrers A i tercers els CB Llofriu A, i en categories individuals, millor jugadora Rosi Sánchez del CB Alls Secs Piquen B, millor jugador en Josep Alsina del CB Llofriu A i millor infantil l'Alan Mena del CB Penya del Bistec infantil. Tot seguit vam fer l'entrega de premis. Evidentment, tot això havia d'acabar de la millor manera possible: amb un fantàstic sopar de germanor, i d'això a Sant Feliu en sabem molt. El bon ambient va fer que el sopar s'allargués molt. A Sant Feliu tenim un poder especial que fa que la gent es senti a gust a les vetllades: la gent gaudeix del poble, del fantàstic entorn que tenim i de la seva gent. El gruix de la gent marxava quan les agulles marcaven les petites i és un bon moment per relaxar-nos i gaudir de la feina ben feta. Sempre el millor arriba durant les següents setmanes, ja que la majoria de clubs i assistents segueixen enviant felicitacions per la jornada i remarcant la bona vetllada viscuda. Des del club, un cop més, volem donar les gràcies a tots i totes les participants i assistents de la jornada i agrair a tothom que ens va venir a donar una ajuda. Ja sabeu que teniu el club ben obert per venir a jugar a bitlles.

El dia 26 d'agost, i a mitja pretemporada i de vacances, vam organitzar un triangular amb els clubs: CB Siurenenc de Barcelona i CB Tàrraga.

GRIP VS REFREDAT

Mª Victoria Sánchez farmacèutica de Sant Feliu de Buixalleu

Arriben els primers freds i amb ells els primers refredats i les primeres gripes, però com podem saber si es tracta d'una cosa o d'una altra?

Són les dues malalties infeccioses més comunes de l'aparell respiratori, són causades per virus i es transmeten per via aèria mitjançant gotes de saliva i secrecions nasals que s'expulsen al tossir, parlar o esternudar.

Tot sovint es confonen, però no són el mateix. La grip és molt contagiosa, amb un inici de la malaltia molt sobtat i sol durar aproximadament una setmana. Els principals símptomes són febre alta (38 a 41 °C), malestar general, mal de cap, dolor muscular, fatiga i debilitat, i es poden allargar fins a dues setmanes després d'haver patit la malaltia.

En el refredat l'inici és més lent i la durada sol ser més curta (3 o 4 dies), però es pot allargar fins a 10, es caracteritza per la presència de congestió nasal, mal de coll, picor d'ulls i tos.

Els tractaments disponibles con-

sisteixen en pal·liar els símptomes. Una cosa important és que els antibiòtics NO curen ni la grip ni el refredat.

El 22 d'octubre es va iniciar la campanya de vacunació contra la grip. La protecció comença 7-10 dies després de la vacunació i es manté durant 6 mesos. Persones majors de 60 anys, persones amb malalties cròniques, embarassades i personal sanitari són grups de risc on és molt recomanable vacunar-se.

Davant de qualsevol dubte, el personal sanitari tant de la farmàcia com del CAP estem a la vostra disposició.

Envia'ns la teva foto

Participa en aquesta secció amb fotografies curioses, divertides o anecdòtiques.

Només cal que enviïs la teva fotografia, juntament amb el nom de l'autor i una breu explicació, a la següent adreça de correu electrònic:

santfeliuidiu@gmail.com

Mireu què hem trobat a l'hort de casa!

Sílvia Pla de Villa Massaguer

Viatge pel sud-est asiàtic

(El Vietnam, Cambodja i Bangkok)

Sandra Nualart de Ca l'Agut

El Vietnam és un país segur i amb una població generalment amable. Era el meu primer cop en un país asiàtic, així que va ser un xoc cultural important.

La moneda oficial és el dong vietnamita i l'equivalència fa que el saldo bancari s'assembla més a un número de telèfon que a un canvi monetari, ja que 1.000.000 de dong són uns 40 €.

El nostre viatge tenia la primera parada a la capital del país, Hanoi.

Està situada al nord i és una ciutat amb deu milions d'habitants, dels quals vuit es mouen amb moto. Les voreres no existeixen, són grans aparcaments de motos combinats amb taules i cadires plenes de gent que contempla el carrer, que cou el menjar a dos centímetres de terra i que t'ofereix comprar tot el que vulguis i més.

Halong Bay

Riuades de gent i de motos són el panorama general. El més xocant són les olors i la curiosa manera de conduir dels vietnamites. En cap moment fan cas dels senyals de trànsit. No es paren en cap *stop* o semàfor. Si vols creuar el carrer t'has d'aturar a passar entre les motos que et van esquivant. Motos que porten fins a sis persones a sobre, que van carregades de carn, ferros o tot el que us pugueu imaginar. És molt curiós!

Després d'unes primeres hores d'impacte començava l'aventura. Dues amigues que viatjàvem només amb una motxilla i que sabíem que teníem 18 dies per arribar fins a la segona ciutat més important de país, Hoichimin, situada al sud. El fet de viatjar sense tenir cap mena d'allotjament encarregat era part de l'aventura i ens va permetre evitar els monsons i les pluges típiques del mes d'agost perquè po-

Sapa

Hoi An

díem modificar la ruta sempre que volíem.

La primera parada va ser la badia de Halong Bay, on vam passar uns dies fent nits a Cat Ba (l'illa més gran). El Vietnam no es caracteritza per tenir unes platges idíl·liques, però aquest era un lloc preciós. Centenars d'illots, pobles de pescadors enmig d'aigües cristal·lines i parcs nacionals que et permeten fer *trekkings* espectaculars. Vam deixar el caos de la gran capital per endinsar-nos en un poble més petit i molt acollidor. No feia ni 24 hores que havíem aterrat al país i ja ens predisposàvem a llogar una moto per 3 dòlars al dia sense haver-ne conduït mai cap. Com era d'esperar els riures estaven assegurats i les aventures també.

De Halong Bay ens preparàvem per anar fins a Sapa amb bus nit. Cal tenir present que les distàncies al Vietnam són molt grans i existei-

xen diferents maneres de moure's pel país. La més còmoda sense dubte és amb vols interns, l'altre és fer-ho amb trens preparats per dormir i l'opció que vam escollir nosaltres era fer-ho amb busos nit per aprofitar el temps. Ens disposàvem a passar 15 hores en un bus amb lliteres. Això no seria problema si la conducció dels vietnamites fos correcta, però les carreteres estan plenes de sotracs i ells premen el clàxon cada deu segons per saludar-se. Tot i així, vam conèixer molts viatgers i vam poder com-

partir rutes i experiències.

Sapa sens dubte és el lloc més especial de tot el viatge. Un petit poblet situat al nord, gairebé tocant a la Xina. Tota la població viu del turisme. La gran majoria de dones i nens porten el vestuari típic de la zona. El més comú a Sapa és fer un *trekking* per tots els arrossers de la zona guiats per persones autòctones d'allà que si dominen una mica l'anglès t'expliquen i et responen a totes les preguntes que pots tenir.

El segon bus nit ens esperava per anar cap a Tam Coc, un poble amb només un carrer situat una mica més al sud. Es diu que Tam Coc és un Halong Bay terrestre i se'ns dubte és insuperable. Un riu espectacular i un temple amb unes vistes increïbles!

La pròxima parada era Hue, la ciutat imperial

Tam Coc

i l'antiga capital. Una ciutat que és Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO amb una ciutatadella, pagodes, tombes i temples imperials dignes de ser la capital de la dinastia Nguyèn durant els segles XVII i XVIII.

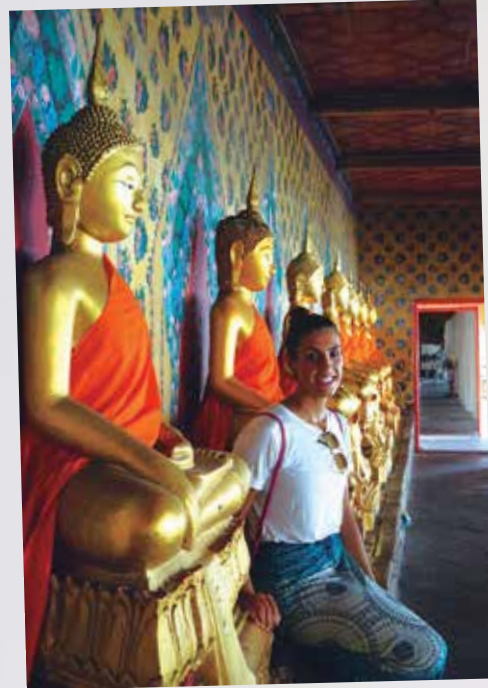
Després d'un parell de dies i d'una àmplia franja d'hores amb bus nit vam arribar fins a Hoi An. També Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO, és una ciutat que enamora. La part més antiga de la ciutat és al costat del riu. Consta de casetes baixes, carrers empedrats i molt nets. És una zona per a vianants amb botiguetes per tot arreu. La ciutat dels fanalets. Des d'allà també vam fer una excursió a les ruïnes My Son i les Marble Mountains.

Un cinquè bus nit ens va portar fins a Nha Trang per passar un parell de dies de relax i platja com també per recuperar energies just al mig del viatge.

Per acabar amb els trajectes amb busos nit, vam anar fins a Hoichimin, l'antiga Saigon. Hoian és la capital burocràtica però Hoichimin és el motor econòmic del Vietnam. Situada al sud del país està més desenvolupada i els seus habitants encara estan molt marcats per la guerra. Allà vam visitar els túnels subterranis per on hi va haver molta activitat durant la guerra i el delta del Mekong.

Després de 18 dies vam agafar un vol intern d'aproximadament una hora i mitja per marxar cap a Siem Reap, la capital de Cambodja. Més que un avió... era una avioneta! Passaríem cinc dies a Cambodja per visitar l'Angkor Wat; el temple hindú més gran i també el monument religiós més gran del món. Forma part del complex templer d'Angkor, que és Patrimoni de la Humanitat des de l'any 1992.

Vam fer dos dies sencers de temples que ens van enamorar. La seva immensitat és increïble! Però també ens va impactar la gran pobresa de la zona o la venda ambulants a través dels in-

Tailàndia

fants. En general, però, la vida a Cambodja és molt semblant al Vietnam. Hi ha moltes motos a tot arreu, però també els Tuk-Tuk i la diferència és que a Cambodja accepten els dòlars a tot arreu per poder pagar. La seva moneda local no la vam fer servir en cap moment.

L'últim vol intern era fins a Bangkok. Allà passaríem quatre dies a la capital de Tailàndia per visitar els temples Wat Pho, Wat Arun, el Grand Palace, el mercat flotant Damnoen Saduak o el mercat Mae Klong, situat sobre una via de tren activa. Allotjar-nos al carrer amb més festa i ambient de Tailàndia com és Kaho Sao Road va ser tota una experiència esgotadora que vam contrarestar amb un relaxant massatge tailandès a l'escola oficial de massatges de Tailàndia.

Després de 28 dies era moment de tornar cap a casa. Tornàvem només amb una motxilla de mà de 10 quilos repleta d'experiències i d'aventures. Hi ha moltes maneres i molts pressupostos per viatjar, però la millor manera de conèixer una cultura molt diferent a la nostra és allotjar-se a *homestays*, parlar amb la gent autòctona, desplaçar-te per les ciutats o els pobles com ells ho fan o aprendre a negociar el preu de tot allò que vols fer. Però, sobretot, viatjar és descobrir, entendre i veure el món amb uns altres ulls. Viatjar serveix per ajustar la imaginació a la realitat.

Angkor Wat

d'excursió a...

Carançà

Agustí Estapé i Dolors Vilà de Can Palet

Avui us volem proposar una sortida a la Catalunya Nord: **LES GORGUES DE CARANÇÀ.**

Una sortida per als més atrevits i sense vertigen. Arribem a Perpinyà, i d'allà surt la carretera RN 116 fins al poble de Thuès – Entre - Valls. Aquí buscarem l'aparcament municipal i deixarem el cotxe aparcats tot el dia per començar la caminada.

Cal portar bon calçat, una motxilla amb una capelina per si plou, uns bastons, força aigua i un bon entrepà o menjar per a la caminada. No us deixeu la càmera de fer fotos o un bon mòbil per guardar les imatges dels impressionants paisatges que veurem al llarg del camí.

Tenim diferents opcions per fer el trajecte. Els que vulguin fer tota la ruta, poden arribar fins al petit refugi de Carançà i també a l'estany del mateix nom.

Per començar el recorregut, en el mateix aparcament trobem una sortida a mà dreta i una a davant. Si agafem aquesta segona opció, iniciem el camí per la vorera esquerra del riu i al arribar a un pont que travessa el riu es converteixen en dues noves rutes. S'ha d'escollir. Nosaltres vàrem agafar pel roc de la Foradada i el roc de la Madriu, que segueixen pel marge esquerre del riu. Ufff, quina pujada! Muntanya amunt... molt desnivell per caminets de bosc, entre pedres de totes mides, que feien que en algun tram tinguéssim sort dels bastons i d'algun cable a la pedra per aguantar-nos. Potser ens ho vàrem agafar molt a la valenta, ens faltaven forces i aire per pujar, però les vistes de l'altre costat del riu eren impressionants. Això ens donava ànims per seguir.

Finalment després d'estona de caminar... vàrem arribar al lloc on ells diuen El Boucle, que és el lloc on s'ajunten els camins vora el riu per seguir per un únic camí fins al refugi de Carançà amb algunes passeres i ponts suspesos sobre el riu, on poden passar màxim 2 persones.

El camí de tornada el vàrem fer per la Corniche d'Amont i sols començar ja teníem un pont penjat sobre el riu que acabava en escala vertical per baixar. Seguim per una passarel·la enganxada a la paret de la muntanya, caminets entre arbres i que finalment ens porten a la famosa cornisa. És impressionant veure l'alçada que té el caminet per on passem i que sols té un cable al costat de la paret de la muntanya per agafar-se. La resta... penya-segat. El camí és sobre roques i molt irregular, però de veritat que és un paisatge únic. Valia la pena haver fet tota la pujada per l'altre costat.

Després de fer tot el caminet per la cornisa, arribem al punt que ells anomenen el Fornas. Allà teníem l'opció d'agafar el camí més curt i ràpid per arribar a l'aparcament, però nosaltres vàrem escollir veure i caminar per la Corniche d'Aval. El camí té molt bones vistes del riu i del poble de Thuès –Entre-Valls, però a l'alçada tan gran per la qual estàvem caminant, ja intuïem que acabaria en un descens vertical. Vigilant de no relliscar, arribem fins al caminet que havíem

vist inicialment al mig de l'aparcament quan havíem arribat. Per acabar, seiem una estona al bar mentre ens prenem una cervesa ben fresca.

Us animem a agafar motxilla i fer la sortida!

El primer centre logístic a Europa amb certificació mediambiental es troba a Sant Feliu de Buixalleu

El modern centre logístic de la farmacèutica internacional **Ferrer**, situat al polígon industrial de Sant Feliu de Buixalleu, ha estat el primer a Europa a rebre la certificació LEED mediambiental amb qualificació GOLD. Aquesta certificació es considera la referència internacional més estricta i prestigiosa en disseny, construcció i gestió d'edificis ecològics d'alt rendiment, cosa que garanteix que l'impacte ambiental de les seves activitats sigui pràcticament nul.

El centre, en funcionament des del 2011, i des d'on es gestiona l'emmagatzematge i distribució de tots els productes manufacturats per Ferrer, compta amb una superfície total de 27.400 m², sis molls de càrrega i tres molls de descàrrega, després de l'ampliació realitzada el 2017, a causa del creixement que va experimentar el grup principalment per l'augment d'exportacions amb la internacionalització de la companyia. La capacitat d'emmagatzematge va passar de 14.300 a 21.300 palets.

La seva innovadora infraestructura, totalment automatitzada, permet que es gestionin un total aproximat de 132.000 comandes a l'any, i que es moguin almenys 68 milions d'unitats en el mateix període de temps. D'aquesta forma, el centre cobreix satisfactòriament les necessitats de farmàcies, hospitals i majoristes en l'àmbit nacional, així com les activitats d'exportació a més de 52 països, entre Amèrica, Àsia, Àfrica i Europa.

Per la seva ubicació estratègica i la qualitat laboral dels seus treballadors, més de la meitat dels quals són de la comarca de la Selva, la companyia aposta perquè aquest centre de Sant Feliu segueixi constituint a llarg termini la seva principal plataforma logística i, per tant, deixa les portes obertes a una nova ampliació.

Gastronomia

Fèlix Pozo del Rústic Gastrobar

Carxofes farcides de bolets i botifarra del perol amb salsa de ceps

Ingredients (per a una persona)

- 4 carxofes mitjanes o grosses
- 250 g de ceps
- 1 botifarra del perol

Per coure les carxofes:

- 1,5 l d'aigua
- 150 g de farina
- 1 raig de vi blanc
- 1 raig d'oli d'oliva verge
- Mitja llimona
- 1 culleradeta d'àcid ascòrbic

Per fer la salsa de ceps:

- 1 ceba petita
- 250 g de ceps
- 1 l de nata líquida per cuinar
- 1 dau de mantega

Com es prepara?

Agafem les carxofes i els tallem la cua i un dit de la part de dalt. Amb un ganivet de punta les pelem per fora i els traiem la part de dins sense trencar-les per posar-hi el farciment. Només hem de deixar la carn del cor de les carxofes.

Seguidament les posem a coure fins que quedin tendres. En una cassoleta daurem la ceba ben picada i la sofregim amb un dau de mantega.

Hi afegim els ceps ben nets i picats. Quan estigui fet, hi afegim la nata líquida

per cuinar. Ho salpebrem al gust i ho fem bullir 15 minuts. Una vegada feta la crema de ceps, agafem un colador fi i la colem. Traiem la pell de la botifarra del perol.

Per fer el farciment agafem la botifarra i els bolets de la crema, ho barregem tot plegat en una paella a foc baix fins que quedi feta la pasta.

Agafem les carxofes, les emplenem amb el farciment, les col·loquem al plat, i per últim hi afegim la crema de bolets.

Bon profit!

Agenda desembre-març

DESEMBRE

DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

GENER

DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

FEBRER

DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

MARÇ

DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Desembre

DIJOUS 6 - 16.30 h Taller: Fem el pessebre!

Sala Polivalent

DIUMENGE 9 - A partir de les 16.30 h Festa d'Hivern

Sala Polivalent

DIUMENGE 16 - 17.30 h Quina per La Marató

Sala Polivalent

DIUMENGE 25, NADAL - 10.15 h Missa de Nadal i

a les 11.15 h Pastorets de Gaserans

Església de Gaserans

DILLUNS 26, SANT ESTEVE

Matí: Concurs de pessebres

Grions i Gaserans

18 h Visita del Patge Reial

Sala Polivalent

DISSABTE 29 - Matí: Concurs de pessebres

Gaserans i Sant Feliu

DIES 28 I 29 - 23 h Quina eròtica

Organitza: Tractomotor clàssics

Sala Polivalent

Gener

DIMARTS 1- 18 h Quina

Organitza: CB Perxa d'Astor

Sala Polivalent

DISSABTE 5 - Els Reis Mags a casa

DIUMENGE 13 - 11 h Festa de cloenda del Concurs de Pessebres

Església de Grions

DIES 18 I 19 - Campionat de ball retro

Sala Polivalent

DISSABTE 26 -18 h Teatre: Toc Toc

Organitza: Jubilats de Sant Feliu

Sala Polivalent

Març

DISSABTE 16 -17 h Trobada d'Esbarts

Sala Polivalent

COM S'HI JUGA:

* Cal omplir les caselles buides amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap en la mateixa fila, columna o quadrat interior.

			4	2				3
5		3		7				2
4					3			7
9								5
	5	6	9				8	2
	8	7	3	5			9	6
7		9		3	5			6
2	4							5
			5		9			

	3						9	
	7	6	4					2
	1		6	3		4	7	
6		1					2	
	2	7						5
9		4			7			
				9		6	8	7
		2			6	3	4	1
		8	3	7	4			

Solucions entreteniments SFDiu 40

1	7	4	6	8	5	3	2	9
9	2	5	7	3	4	1	8	6
8	3	6	1	2	9	5	4	7
7	5	8	2	1	3	6	9	4
2	6	9	5	4	8	7	3	1
4	1	3	9	7	6	8	5	2
3	4	7	8	9	1	2	6	5
5	9	2	3	6	7	4	1	8
6	8	1	4	5	2	9	7	3

Sortida a Manresa i Cardona

27 i 28 d'octubre

